

อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของ ของเสียอันตรายและการกำจัด

Basel Convention on the Control of Transboundary
Movements of Hazardous Wastes and their Disposal

พิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดและการชดเชยความเสียหายเนื่องมาจาก การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

Basal Protocol on Liability and Compensation
for Damage Resulting from transboundary Movements of
Hazardous Wastes and their Disposal

เจ้าของ

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พิมพ์เมื่อ

กันยายน 2549

จัดทำคำแปลโดย

1. คณะทำงานตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของ

คำแปลอนุสัญญาและพิธีสารบาเซล ภายใต้คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล

นายวรเดช วีระเวคิน

นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์

นางสาวศิริกาญจน์ ศรีเลขา

นางสาวนิธิพร วิทยาเต็ม

นางสาวชนนันท์ ศรีทองสุข

นางสาวกาญจนภรณ์ อินทบัณฑิต

นางสาวธีราพร วิริวุฒิก

2. ปรับปรุงแก้ไขและเรียบเรียงโดย

นางสาวธีราพร วิริวุฒิก

นายภัทรพล ตูลารักษ์

นางอุภาสศรี บำรุงวงศ์

นางสาวปิยนันท์ อุดมแดง

นางวริศรา ประเสนมูล

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

ส่วนของเสียอันตราย

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ : 0-2298-2436-8

โทรสาร : 0-2298-2427

E-mail : hazwast@pcd.go.th

Website : www.pcd.go.th/info_serv/has_basel.htm

คำนำ

PREFACE

อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of the Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal) มีวัตถุประสงค์เพื่อลดการขนส่งเคลื่อนย้ายของของเสียอันตรายระหว่างประเทศ ให้มีการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีสมาชิกต่ออนุสัญญาฯ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2540 และอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2541 เป็นต้นมา

กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะของศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลของประเทศไทย ตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาบาเซลและพิธีสารภายใต้อนุสัญญาบาเซล เพื่อเป็นข้อมูลและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและอ้างอิงในส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงได้มอบหมายให้คณะทำงานตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำแปลอนุสัญญาและพิธีสารบาเซลภายใต้คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซล จัดทำคำแปลของอนุสัญญาบาเซลและพิธีสารบาเซลขึ้นเมื่อกันยายน 2545 โดยมีเนื้อหาประกอบด้วยข้อกำหนดของอนุสัญญาบาเซล จำนวน 29 ข้อ (Article) 9 ภาคผนวกและข้อกำหนดของพิธีสารบาเซล จำนวน 33 ข้อ (Article) 2 ภาคผนวก และคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขคำแปลฯ ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนมิถุนายน 2549

กรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ประกอบการจะได้ใช้ประโยชน์เป็นข้อมูลในการดำเนินงานควบคุมการขนส่งเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตราย เพื่อป้องกันมลพิษจากของเสียอันตรายและรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีของประเทศสืบไป กรมฯ ขอขอบคุณคณะทำงานฯ และคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลทุกท่านมา ณ ที่นี้

กรมควบคุมมลพิษ

กันยายน 2549

สารบัญ

CONTENTS

i

Basel convention

อนุสัญญาบาเซล

อารัมภบท

page
หน้า
6 - 11

Article 1 Scope of the Convention

ข้อ 1 ขอบเขตของอนุสัญญา.....

12 - 13

Article 2 Definitions

ข้อ 2 คำนิยาม.....

12 - 17

Article 3 National Definitions of Hazardous Wastes

ข้อ 3 คำนิยามของเสียอันตรายแห่งชาติ.....

18 - 19

Article 4 General Obligations

ข้อ 4 พันธกรณีทั่วไป.....

18 - 25

Article 5 Designation of Competent Authorities and Focal Point

ข้อ 5 การแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงาน.....

26 - 27

Article 6 Transboundary Movement between Parties

ข้อ 6 การเคลื่อนย้ายข้ามแดนระหว่างภาคี.....

26 - 31

Article 7 Transboundary Movement from a Party through States which are not Parties

ข้อ 7 การเคลื่อนย้ายข้ามแดนจากภาคีผ่านรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคี.....

30 - 31

Article 8 Duty to Re-import

ข้อ 8 หน้าที่ในการนำกลับ.....

30 - 31

Article 9 Illegal Traffic

ข้อ 9 การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย.....

30 - 33

Article 10 International Co-operation

ข้อ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศ.....

34 - 35

Article 11 Bilateral, Multilateral and Regional Agreements

ข้อ 11 ความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาค.....

36 - 37

Article 12 Consultations on Liability

ข้อ 12 การปรึกษาหารือว่าด้วยความรับผิดชอบ.....

36 - 37

Article 13 Transmission of Information

ข้อ 13 การส่งข้อมูล.....

38 - 41

Article 14 Financial Aspects

ข้อ 14 ประเด็นด้านการเงิน.....

42 - 43

Article 15 Conference of the Parties

ข้อ 15 ที่ประชุมใหญ่ภาคี.....

42 - 45

Article 16 Secretariat

ข้อ 16 สำนักเลขาธิการ.....

46 - 49

Article 17 Amendment of the Convention

ข้อ 17 การแก้ไขอนุสัญญา.....

48 - 51

Article 18 Adoption and Amendment of Annexes

ข้อ 18 การรับเอาและการแก้ไขภาคผนวก.....

50 - 53

Article 19 Verification

ข้อ 19 การตรวจสอบความถูกต้อง.....

52 - 53

Basel convention

อนุสัญญาบาเซล

		page
		หน้า
Article	20 Settlement of Disputes	
ข้อ	20 การระงับข้อพิพาท.....	54 - 55
Article	21 Signature	
ข้อ	21 การลงนาม.....	54 - 55
Article	22 Relation between the Protocol and the Law of the Competent Court	
ข้อ	22 ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีสารกับกฎหมายแห่งศาลผู้มีอำนาจ.....	56 - 57
Article	23 Accession	
ข้อ	23 ภาคยานุวัติ.....	56 - 57
Article	24 Right to vote	
ข้อ	24 สิทธิลงคะแนนเสียง.....	58 - 59
Article	25 Entry into Force	
ข้อ	25 การมีผลใช้บังคับ.....	58 - 59
Article	26 Reservations and Declarations	
ข้อ	26 ข้อสงวนและคำแถลง.....	58 - 59
Article	27 Withdrawal	
ข้อ	27 การถอนตัว.....	60 - 61
Article	28 Depository	
ข้อ	28 ผู้เก็บรักษา.....	60 - 61
Article	29 Authentic texts	
ข้อ	29 ตัวบทที่ถูกต้อง.....	60 - 61
Annex	I Categories of wastes to be Controlled	
ภาคผนวก	1 ประเภทของเสียที่จะถูกควบคุม.....	62 - 65
Annex	II Categories of wastes Requiring Special Consideration	
ภาคผนวก	2 ประเภทของเสียซึ่งต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ.....	66 - 67
Annex	III List of Hazardous Characteristics	
ภาคผนวก	3 บัญชีรายชื่อลักษณะที่เป็นอันตราย.....	66 - 71
Annex	IV Disposal Operations	
ภาคผนวก	4 การดำเนินการกำจัด.....	70 - 73
Annex	VA Information to be Provided on Notification	
ภาคผนวก	5 ก ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุไว้ในใบแจ้ง.....	72 - 75
Annex	VB Information to be Provided on the Movement Document	
ภาคผนวก	5 ข ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุไว้ในใบกำกับการเคลื่อนย้าย.....	76 - 77
Annex	VI Arbitration	
ภาคผนวก	6 การอนุญาโตตุลาการ.....	78 - 83
Annex	VII	
ภาคผนวก	7	82 - 83
Annex	VIII List A	
ภาคผนวก	8 บัญชีรายชื่อ A.....	84 - 95
Annex	IX List B	
ภาคผนวก	9 บัญชีรายชื่อ B.....	96 - 115

Basel Protocol

พิธีสารบาเซล

Preamble

			page หน้า
อารัมภบท		116 - 117
Article	1	Objective	
ข้อ	1	วัตถุประสงค์.....	118 - 119
Article	2	Definitions	
ข้อ	2	คำจำกัดความ.....	118 - 121
Article	3	Scope of application	
ข้อ	3	ขอบเขตการบังคับใช้.....	122 - 127
Article	4	Strict Liability	
ข้อ	4	ความรับผิดชอบเด็ดขาด.....	126 - 129
Article	5	Fault-Based Liability	
ข้อ	5	ความรับผิดชอบตามพื้นฐานความผิด.....	128 - 129
Article	6	Preventive Measures	
ข้อ	6	มาตรการป้องกัน.....	130 - 131
Article	7	Combined Cause of the Damage	
ข้อ	7	ความเสียหายร่วม.....	130 - 131
Article	8	Right of recourse	
ข้อ	8	สิทธิไล่เบี่ย.....	130 - 131
Article	9	Contributory Fault	
ข้อ	9	การลดความผิด.....	132 - 133
Article	10	Implementation	
ข้อ	10	วิธีการปฏิบัติ.....	132 - 133
Article	11	Conflicts with other Liability and Compensation Agreements	
ข้อ	11	ความขัดแย้งกับความตกลงอื่นว่าด้วยความรับผิด และการชดใช้ความเสียหาย.....	132 - 133
Article	12	Financial Limits	
ข้อ	12	ขีดจำกัดด้านการเงิน.....	132 - 133
Article	13	Time Limit of Liability	
ข้อ	13	ข้อจำกัดเวลาของความรับผิด.....	134 - 135
Article	14	Insurance and other Financial Guarantees	
ข้อ	14	การประกันภัยและหลักประกันทางการเงินอื่น.....	134 - 137
Article	15	Financial Mechanism	
ข้อ	15	กลไกทางการเงิน.....	136 - 137
Article	16	State Responsibility	
ข้อ	16	ความรับผิดชอบของรัฐ.....	136 - 137
Article	17	Competent Courts	
ข้อ	17	ศาลผู้มีอำนาจ.....	138 - 139
Article	18	Related Actions	
ข้อ	18	การฟ้องคดีที่เกี่ยวข้อง.....	138 - 139

Basel Protocol

พิธีสารบาเซล

		page หน้า
Article	19 Applicable Law	
ข้อ	19 กฎหมายที่บังคับใช้	140 - 141
Article	20 Relation between the protocol and the Law of the Competent Court	
ข้อ	20 ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีสารกับกฎหมายแห่งศาลผู้มีอำนาจ.....	140 - 141
Article	21 Mutual Recognition and Enforcement of Judgments	
ข้อ	21 การยอมรับและการบังคับตามคำตัดสิน.....	140 - 143
Article	22 Relationship of the Protocol with the Basel Convention	
ข้อ	22 ความสัมพันธ์ของพิธีสารกับอนุสัญญาบาเซล.....	142 - 143
Article	23 Amendment of Annex B	
ข้อ	23 การแก้ไขภาคผนวก ข.....	142 - 143
Article	24 Meeting of the Parties	
ข้อ	24 การประชุมภาคี.....	142 - 145
Article	25 Secretariat	
ข้อ	25 เลขานุการ.....	144 - 147
Article	26 Signature	
ข้อ	26 การลงนาม.....	146 - 147
Article	27 Ratification, Acceptance, Formal Confirmation or Approval	
ข้อ	27 การให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน หรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ.....	146 - 147
Article	28 Accession	
ข้อ	28 ภาคยานุวัติ.....	148 - 149
Article	29 Entry into Force	
ข้อ	29 การมีผลใช้บังคับ.....	148 - 149
Article	30 Reservations and Declarations	
ข้อ	30 ข้อสงวนและคำแถลง.....	150 - 151
Article	31 Withdrawal	
ข้อ	31 การถอนตัว.....	150 - 151
Article	32 Depositary	
ข้อ	32 ผู้เก็บรักษา.....	150 - 151
Article	33 Authentic texts	
ข้อ	33 ตัวบทที่ถูกต้อง.....	150 - 151
Annex	A List of States of Transit as Referred to in Article 3, Subparagraph 3 (D)	
ภาคผนวก	ก รายชื่อของรัฐที่ถูกลำผ่านแดนตามที่อ้างถึงในข้อ 3 อนุวรรค 3 (ง).....	152 - 153
Annex	B Financial Limits	
ภาคผนวก	ข ขีดจำกัดด้านการเงิน.....	154 - 155

อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของ ของเสียอันตรายและการกำจัด

อารัมภบท

ภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ตระหนักถึง	ความเสี่ยงของความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่มีสาเหตุจากของเสียอันตรายและของเสียอื่น และการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น
คำนึงถึง	การคุกคามสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมซึ่งขยายตัวมากขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการก่อกำเนิดและความซับซ้อน และการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น
คำนึงถึงด้วยว่า	วิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายซึ่งเกิดจากของเสียดังกล่าว คือการลดการทำให้ก่อกำเนิดต่ำที่สุดทั้งด้านปริมาณและ/หรือศักยภาพความเป็นอันตราย
เชื่อมั่นว่า	รัฐควรดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นรวมทั้งการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียเหล่านั้นสอดคล้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร
รับทราบ	รัฐควรประกันว่าผู้ก่อกำเนิดควรปฏิบัติตามหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่นในลักษณะที่สอดคล้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไร
ยอมรับอย่างเต็มที่ว่า	รัฐใดๆมีสิทธิอธิปไตยในการห้ามการนำเข้าหรือการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่นจากต่างประเทศในอาณาเขตของตน
ยอมรับด้วย	ถึงความปรารถนาที่เพิ่มขึ้นในการห้ามเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัดในรัฐอื่นโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา
ยอมรับว่า	การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปยังประเทศกำลังพัฒนามีความเสี่ยงสูงจากการที่ของเสียอันตรายไม่ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้
เชื่อมั่นว่า	ของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับการกำจัดภายในรัฐที่เป็นแหล่งก่อกำเนิดด้วยวิธีการที่เข้ากันได้กับการจัดการที่มีประสิทธิภาพและที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตระหนักด้วยว่า	การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียดังกล่าวจากรัฐที่เป็นแหล่งกำเนิดไปยังรัฐอื่นควรจะได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อได้ดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมและภายใต้เงื่อนไขที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
พิจารณาว่า	การควบคุมที่เพิ่มขึ้นของการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะเป็นสิ่งจูงใจในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการลดปริมาณการเคลื่อนย้ายข้ามแดนดังกล่าว
เชื่อมั่นว่า	รัฐควรดำเนินมาตรการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมและการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นจากรัฐอื่นและไปยังรัฐเหล่านั้น
รับทราบ	ความตกลงระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคจำนวนหนึ่งได้กล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผ่านส่งสินค้าอันตราย
คำนึงถึง	ปฏิญญาของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (กรุงสต็อกโฮล์ม ค.ศ. 1972) แนวทางและหลักการกรุงโคโรในการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับรองโดยคณะมนตรีประศาสน์การโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นอีพี) โดยข้อตัดสินใจในที่ 14/30 วันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 1987(พ.ศ.2530)ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย (จัดทำขึ้นในปี ค.ศ. 1957 และแก้ไขเพิ่มเติมทุกสองปี) ข้อเสนอแนะปฏิญญา ตราสาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการรับรองภายในระบบของสหประชาชาติและงานและการศึกษาที่กระทำขึ้นภายในองค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคอื่น ๆ
คำนึงถึง	เจตนารมณ์ หลักการ ความมุ่งหมาย และหน้าที่ของกฎบัตรโลกสำหรับธรรมชาติซึ่งรองรับโดยสมัชชาสหประชาชาติในการประชุมสมัยที่สามสิบเจ็ด (ค.ศ. 1982)ว่าเป็นกฎจริยธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของมนุษย์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
ยืนยันว่า	รัฐมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติให้บรรลุผลซึ่งพันธกรณีระหว่างประเทศของตนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และการคุ้มครองและการรักษาสีสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ
ยอมรับว่า	ในกรณีที่มีการละเมิดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดของอนุสัญญานี้ให้นำกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสนธิสัญญามาใช้บังคับ

ตระหนักถึง	ความต้องการที่จะพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดของเสียต่ำ ทางเลือกในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ระบบการจัดการและการควบคุมดูแลที่ดีอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้ต่ำที่สุด
ตระหนักด้วยว่า	ข้อกังวลระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความต้องการในการควบคุมอย่างเข้มงวดของ การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น และความต้องการในการลด การเคลื่อนย้ายดังกล่าวให้เหลือต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
กังวลถึง	ปัญหาการขนส่งข้ามแดนอย่างผิดกฎหมายของของเสียอันตรายและของเสียอื่น
คำนึงถึงด้วย	ขีดความสามารถที่จำกัดของประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น
ยอมรับถึง	ความต้องการในการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการจัดการของเสียอันตรายและของเสีย อื่นซึ่งเกิดขึ้นในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา ตามเจตนารมณ์ของ แนวทางกรุงโคโร และข้อตัดสินใจที่ 14/16 ของคณะมนตรีประศาสน์การของยูเอ็นอีพีว่าด้วย การส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ยอมรับด้วยว่า	ของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับการขนส่งตามอนุสัญญาและข้อเสนอแนะระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้อง
เชื่อมั่นด้วยว่า	การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นควรได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อการขนส่ง และการกำจัดขั้นสุดท้ายของของเสียดังกล่าวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
มุ่งมั่นที่จะ	คุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมโดยการควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกัน ผลกระทบที่ร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลมาจากการก่อกำเนิดและการจัดการของเสียอันตรายและ ของเสียอื่น

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบเขตของอนุสัญญา

1. ของเสียดังต่อไปนี้ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ถือว่าเป็น "ของเสียอันตราย" เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้
 - (ก) ของเสียประเภทที่ระบุในภาคผนวก 1 เว้นแต่ที่ไม่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ระบุในภาคผนวก 3 และ
 - (ข) ของเสียที่ไม่อยู่ในข่ายของวรรค (ก) แต่ได้รับการนิยามหรือได้รับการพิจารณาว่าเป็นของเสียอันตรายโดยกฎหมายภายในของภาคีสถผู้ส่งออก ผู้นำเข้าหรือผู้ถูกนำผ่านแดน
2. ของเสียประเภทที่ระบุในภาคผนวก 2 ที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนถือว่าเป็น "ของเสียอื่น" เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้
3. ของเสียซึ่งเป็นผลมาจากการเป็นวัสดุกัมมันตรังสี ที่อยู่ภายใต้ระบบการควบคุมระหว่างประเทศระบบอื่น รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับเฉพาะกับวัสดุกัมมันตรังสี อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้
4. ของเสียซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิบัติการตามปกติของเรือ การระบายทิ้งของเสียดังกล่าว ซึ่งอยู่ในบังคับโดยตราสารระหว่างประเทศฉบับอื่น อยู่นอกขอบเขตของอนุสัญญานี้

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

1. "ของเสีย" หมายถึง สารหรือวัตถุซึ่งถูกกำจัดหรือเจตนาจะกำจัดหรือต้องกำจัด โดยบทบัญญัติของกฎหมายแห่งชาติ
2. "การจัดการ" หมายถึง การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นรวมทั้งการดูแลรักษาสถานที่กำจัดภายหลังการกำจัดด้วย

3. "การเคลื่อนย้ายข้ามแดน" หมายถึง การเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐหนึ่งไปยังหรือผ่านพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐหนึ่ง หรือไปยังหรือผ่านพื้นที่ที่มีได้อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด โดยมีรัฐที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายอย่างน้อย 2 รัฐ
4. "การกำจัด" หมายถึง การปฏิบัติการใด ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 4 แห่งอนุสัญญานี้
5. "สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับความเห็นชอบ" หมายถึง สถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นซึ่งได้รับมอบอำนาจหรืออนุญาตให้ปฏิบัติการเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐซึ่งสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นตั้งอยู่
6. "หน่วยงานผู้มีอำนาจ" หมายถึง หน่วยงานผู้อำนาจของรัฐบาลซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยภาคีให้รับผิดชอบภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามที่ภาคีเห็นว่าเหมาะสมเพื่อรับแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นและข้อมูลข่าวสารใดที่เกี่ยวข้องและเพื่อตอบสนองต่อการแจ้งเช่นว่าตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6
7. "ศูนย์ประสานงาน" หมายถึง องค์กรของภาคีที่อ้างถึงในข้อ 5 ซึ่งรับผิดชอบในการรับและการส่งข้อมูลข่าวสารตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 และ 16
8. "การจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม" หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวงเพื่อประกันว่าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นได้รับการจัดการในลักษณะที่จะคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่อผลกระทบร้ายแรงซึ่งอาจเป็นผลมาจากของเสียดังกล่าว
9. "พื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐ" หมายถึง พื้นดิน พื้นที่ทางทะเล หรือห้วงอากาศใดซึ่งรัฐรับผิดชอบด้านการบริหารและกฎระเบียบตามกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม
10. "รัฐผู้ส่งออก" หมายถึง ภาคีซึ่งมีการวางแผนที่จะเริ่ม หรือได้เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นออกไป
11. "รัฐผู้นำเข้า" หมายถึง ภาคีซึ่งมีการวางแผน หรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเข้ามา เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำจัดภายในประเทศนั้น หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ในการขนถ่ายก่อนนำไปกำจัดในพื้นที่ซึ่งมีได้อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐใด

12. "รัฐที่ถูกนำผ่านแดน" หมายถึง รัฐใดๆ นอกเหนือจากรัฐผู้ส่งออกหรือนำเข้าซึ่งถูกวางแผนให้มีการเคลื่อนย้าย หรือได้เคลื่อนย้ายของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านแดน
13. "รัฐที่เกี่ยวข้อง" หมายถึง ภาควิชาซึ่งเป็นรัฐผู้ส่งออกหรือนำเข้า หรือรัฐที่ถูกนำผ่านแดน ไม่ว่าจะ เป็นภาควิชาหรือไม่ก็ตาม
14. "บุคคล" หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใดๆ
15. "ผู้ส่งออก" หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
16. "ผู้นำเข้า" หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งรัฐผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้จัดให้มีการนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
17. "ผู้ขนส่ง" หมายถึง บุคคลใดก็ตามที่ผู้ดำเนินการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
18. "ผู้ก่อกำเนิด" หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งกิจกรรมของตนก่อกำเนิดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น หรือหากหาตัวบุคคลผู้นั้นไม่ได้ให้หมายถึงบุคคลผู้ครอบครองและ/หรือควบคุมของเสียเหล่านั้น
19. "ผู้กำจัด" หมายถึง บุคคลใดก็ตามซึ่งถูกขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปให้และเป็นผู้ดำเนินการกำจัดของเสียดังกล่าว
20. "องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ" หมายถึง องค์การที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตยซึ่งรัฐสมาชิกได้โอนอำนาจเกี่ยวกับเรื่องในบังคับของอนุสัญญานี้ไปให้ และซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้องตามวิธีดำเนินการภายในของตนให้ลงนาม สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ ยินยอมอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้
21. "การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย" หมายถึง การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นตามที่ระบุไว้ในข้อ 9

ข้อ 3

ค่านิยมของเสียอันตรายแห่งชาติ

1. ภายใน 6 เดือนหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาทราบถึงของเสียอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 และ 2 ซึ่งได้รับการพิจารณาหรือกำหนดให้เป็นของเสียอันตรายภายใต้กฎหมายแห่งชาติ และข้อกำหนดใดที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนเคลื่อนย้ายข้ามแดน ซึ่งใช้บังคับต่อของเสียดังกล่าว
2. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบในภายหลังถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆที่สำคัญของข้อมูลข่าวสารที่ได้แจ้งไว้ตามวรรค 1
3. สำนักเลขาธิการต้องแจ้งให้ภาคีทั้งปวงทราบโดยทันทีถึงข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามวรรค 1 และ 2
4. ภาคีต้องรับผิดชอบในการทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับจากสำนักเลขาธิการตามวรรค 3 พร้อมทั้งจะให้แก่ผู้ส่งออกของตน

ข้อ 4

พันธกรณีทั่วไป

1. (ก) ภาคีซึ่งใช้สิทธิของตนในการห้ามนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อการกำจัดต้องแจ้งภาคีอื่นให้ทราบถึงการตัดสินใจของตนตามข้อ 13
 - (ข) ภาคีต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่นไปยังภาคีซึ่งได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าวเมื่อได้รับแจ้งตามอนุวรรค (ก) ข้างต้น
 - (ค) ภาคีต้องห้ามหรือต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากรัฐผู้นำเข้าไม่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรต่อการนำเข้านั้นเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่รัฐผู้นำเข้านั้นไม่ได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าว
2. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ
- (ก) ประกันว่าการก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายในรัฐของตนถูกลดลงให้ต่ำที่สุดโดยคำนึงถึงด้านสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ

- (ข) ประกันว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการกำจัดที่เพียงพอสำหรับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องตั้งอยู่ในรัฐนั้น เท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าสถานที่กำจัดจะเป็นอย่างไรก็ตาม
 - (ค) ประกันว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นในรัฐของตนจะดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อป้องกันมลพิษจากของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดการดังกล่าว และหากมลพิษดังกล่าวเกิดขึ้นต้องลดผลที่จะเกิดขึ้นต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้ต่ำที่สุด
 - (ง) ประกันว่า การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นได้รับการลดให้ต่ำที่สุดให้สอดคล้องกับการจัดการของเสียดังกล่าวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ และได้กระทำในลักษณะที่จะคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่ร้ายแรง ซึ่งอาจเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายดังกล่าว
 - (จ) ไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังรัฐหรือกลุ่มรัฐที่อยู่ในองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่ได้ห้ามการนำเข้าทั้งปวงโดยกฎหมายของตน หรือหากมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียที่เป็นปัญหาจะไม่ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มาตรฐานที่จะกำหนดโดยภาคีทั้งหลายในการประชุมครั้งแรก
 - (ฉ) กำหนดให้จัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอขอเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้แก่รัฐที่เกี่ยวข้องตามภาคผนวก 5 ก. เพื่อระบุให้ชัดเจนถึงผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายที่เสนอนั้นต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
 - (ช) ป้องกันการนำเข้าของเสียอันตรายและของเสียอื่น หากมีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียที่เป็นปัญหาจะไม่ได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (ซ) ร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ กับภาคีและองค์การที่สนใจ ทั้งโดยตรงและผ่านสำนักเลขาธิการฯ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารว่าด้วยการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นเพื่อปรับปรุงการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้บรรลุผลในการป้องกันการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย
3. ภาคีถือว่าการขนย้ายซึ่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ผิดกฎหมายเป็นอาชญากรรม
 4. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินมาตรการด้านกฎหมาย ด้านบริหาร และมาตรการอื่นที่เหมาะสมอันที่จะปฏิบัติตามและบังคับใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลงโทษการกระทำที่ละเมิดอนุสัญญานี้

5. ภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่มีได้เป็นภาคีหรือนำเข้าจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี
6. ภาคีตกลงที่จะไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อนำไปกำจัดภายในพื้นที่ใต้เส้นละติจูดที่ 60 องศาใต้ไม่ว่าของเสียดังกล่าวจะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือไม่
7. ยิ่งไปกว่านั้น ภาคีแต่ละฝ่ายต้อง
 - (ก) ห้ามบุคคลทั้งปวงที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตนจากการขนส่งหรือกำจัดของเสียอันตราย หรือของเสียอื่น เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะได้รับมอบหรือได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติดังกล่าว
 - (ข) กำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่จะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้รับการบรรจุหีบห่อ ติดฉลากและขนส่งโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับและรับรองเป็นการทั่วไปในด้านการบรรจุหีบห่อ การติดฉลากและการขนส่ง และโดยให้คำนึงตามควรถึงทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่ยอมรับระหว่างประเทศ
 - (ค) กำหนดให้จัดทำเอกสารการเคลื่อนย้ายแนบไปกับของเสียอันตรายและของเสียอื่นตั้งแต่จุดที่เริ่มต้นเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนถึงจุดที่มีการกำจัด
8. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องกำหนดให้ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งจะถูกส่งออกไปได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในรัฐผู้นำเข้าหรือที่อื่นใด แนวทางด้านเทคนิคในการจัดการของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้บังคับของอนุสัญญาจะได้รับการกำหนดโดยภาคีในการประชุมครั้งแรก
9. ภาคีต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น จะได้รับการอนุญาตเฉพาะเมื่อ
 - (ก) รัฐผู้ส่งออกไม่มีความสามารถทางเทคนิคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ความสามารถหรือสถานที่กำจัดที่เหมาะสมเพื่อกำจัดของเสียที่เป็นปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ
 - (ข) ของเสียที่เป็นปัญหาถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ในรัฐผู้นำเข้า หรือ
 - (ค) การเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นปัญหาเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่ถูกระบุโดยภาคีหากว่าเกณฑ์เหล่านั้นไม่ต่างไปจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

10. พันธกรณีภายใต้สนธิสัญญานี้ของรัฐกำหนดให้ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ได้ถูกกักำเนิดขึ้นภายในรัฐ ต้องได้รับการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยไม่อาจโอนไปยังรัฐผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ว่าภายใต้สถานการณ์ใด
11. ไม่มีบทบัญญัติใดในสนธิสัญญานี้ ห้ามมิให้ภาคีออกข้อกำหนดเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้และเป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อให้มีการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
12. ไม่มีบทบัญญัติใดในสนธิสัญญานี้ที่กระทบไม่ว่าในทางใดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือทะเลอาณาเขตของตน ซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ และสิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจซึ่งรัฐมีอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศและการใช้งานเรือและอากาศยานของรัฐทั้งปวงคงได้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเดินเรือเท่าที่กำหนดตามกฎหมายระหว่างประเทศและตามนัยในตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
13. ภาคีต้องรับที่จะทบทวนเป็นระยะ ๆ ถึงความเป็นไปได้ในการลดจำนวน และ/หรือศักยภาพของการก่อให้เกิดมลพิษ จากของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งส่งออกไปยังรัฐอื่น โดยเฉพาะไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 4 ทวิ [ข้อแก้ไขการห้ามส่งออก ซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้]

1. ภาคีแต่ละฝ่าย ตามบัญชีรายชื่อที่ระบุในภาคผนวก 7 ต้องห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4ก ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7
2. ภาคีแต่ละฝ่ายตามบัญชีรายชื่อในภาคผนวก 7 ต้องลด และห้ามการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายทั้งหมด ภายใต้ข้อ 1 (1) (ก) ของสนธิสัญญา ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการดำเนินการตามวิธีในภาคผนวก 4 ข ไปยังรัฐที่ไม่ได้ระบุในภาคผนวก 7 ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2540 การเคลื่อนย้ายข้ามแดน เช่นว่า ต้องไม่ถูกห้าม หากว่าของเสีย ที่เป็นปัญหาไม่แสดงลักษณะอันตราย ภายใต้สนธิสัญญา

ข้อ 5

การแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงาน

เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ภาคีต้อง

1. แต่งตั้งหรือจัดตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจหนึ่งแห่งหรือมากกว่า และศูนย์ประสานงานหนึ่งแห่ง โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหนึ่งแห่งต้องได้รับแต่งตั้งให้รับการแจ้งในกรณีเป็นรัฐที่ถูกลำดับผ่านแดน
2. แจ้งสำนักเลขาธิการ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับกับตน ถึงหน่วยงานที่ตนได้แต่งตั้งเป็นศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจ
3. แจ้งสำนักเลขาธิการ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้มีการตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้ง ภายใต้วรรค 2 ข้างต้น

ข้อ 6

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนระหว่างภาคี

1. รัฐผู้ส่งออกต้องแจ้งหรือกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออก หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบถึงการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น การแจ้งดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยเอกสารและข้อมูลตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5 ก. ที่ทำขึ้นในภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐผู้นำเข้า การแจ้งไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละฝ่ายให้ทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
2. รัฐผู้นำเข้าต้องตอบผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ในการยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข ในการปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือในการขอข้อมูลเพิ่มเติม สำเนาคำตอบสุดท้ายของรัฐผู้นำเข้าต้องส่งไปให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นภาคี
3. รัฐผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้ผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกเริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรว่า
 - (ก) ผู้แจ้งได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐผู้นำเข้า และ
 - (ข) ผู้แจ้งได้รับการยืนยันจากรัฐผู้นำเข้าถึงความมีอยู่ของสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัดซึ่งระบุถึงการจัดการของเสียที่กล่าวถึงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. รัฐที่ถูกนำผ่านแดนแต่ละรัฐซึ่งเป็นภาคีต้องตอบรับการได้รับแจ้งโดยพลันไปยังผู้แจ้ง หลังจากนั้นรัฐนั้นอาจจะตอบไปยังผู้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 60 วัน ยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขปฏิเสธการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายหรือขอข้อมูลข่าวสาร รัฐผู้ส่งออกต้องไม่อนุญาตให้เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากรัฐที่ถูกนำผ่านแดน อย่างไรก็ตาม หากเมื่อใดก็ตามที่ภาคีวินิจฉัยว่าไม่ต้องการคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ไม่ว่าจะเป็นการทั่วไปหรือภายใต้เงื่อนไขเฉพาะสำหรับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เป็นการนำของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านแดนหรือเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของตนในเรื่องนี้ ภาคีนั้นจะต้องแจ้งโดยทันทีไปยังภาคีอื่นเกี่ยวกับการวินิจฉัยของตนตาม ข้อ 13 ในกรณีหลังนี้ หากรัฐผู้ส่งออกไม่ได้รับคำตอบภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่รับการแจ้งโดยรัฐที่ถูกนำผ่านแดน รัฐผู้ส่งออกอาจอนุญาตให้มีการส่งออกผ่านรัฐที่ถูกนำผ่านแดนได้
5. ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนในที่ซึ่งของเสียนั้นได้รับการกำหนดตามกฎหมายหรือได้รับการพิจารณาให้เป็นของเสียอันตรายโดยเฉพาะ
 - (ก) โดยรัฐผู้ส่งออก ข้อกำหนดของวรรค 9 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัดและรัฐผู้นำเข้า ต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ตามลำดับ
 - (ข) โดยรัฐผู้นำเข้า หรือโดยรัฐผู้นำเข้าและรัฐที่ถูกนำผ่านแดนซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 1 3 4 และ 6 ของข้อนี้ ซึ่งใช้บังคับกับผู้ส่งออกและรัฐผู้ส่งออก ต้องใช้บังคับโดยอนุโลมกับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด และรัฐผู้นำเข้าตามลำดับ หรือ
 - (ค) โดยรัฐที่ถูกนำผ่านแดนซึ่งเป็นภาคี ข้อกำหนดของวรรค 4 ต้องใช้บังคับกับรัฐ ดังกล่าว
6. รัฐผู้ส่งออกภายใต้ คำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้ผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกใช้การแจ้งทั่วไปในกรณีของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นมีลักษณะทางกายภาพและเคมีเช่นเดียวกันถูกส่งเป็นประจำไปยังผู้กำจัดรายเดียวกันของรัฐผู้นำเข้า และในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากรขาเข้าและขาออกเดียวกันของรัฐผู้นำเข้า และในกรณีที่มีการนำผ่านแดน ผ่านสำนักงานศุลกากรขาเข้าและขาออกเดียวกันของรัฐที่ถูกนำผ่านแดน
7. รัฐที่เกี่ยวข้องอาจทำคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการใช้การแจ้งทั่วไปที่อ้างถึงในวรรค 6 ภายใต้การให้ข้อมูลบางประการ เช่น ปริมาณที่แน่ชัด หรือบัญชีรายการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถูกขนส่งในแต่ละครั้ง
8. การแจ้งทั่วไปและคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรที่อ้างถึงในวรรค 6 และ 7 อาจครอบคลุมถึงการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นหลายครั้งในช่วงระยะเวลาอันสั้นที่สุด 12 เดือน

9. ภาคีต้องกำหนดให้แต่ละบุคคลที่รับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอันตรายในเอกสารกำกับ การเคลื่อนย้ายเมื่อส่งมอบหรือรับของเสียที่เป็นปัญหา ภาคีต้องกำหนดด้วยว่าให้ผู้กำจัดแจ้งให้ผู้ส่งออกและหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออกทราบถึงการได้รับของเสียที่เป็นปัญหาและภายในเวลาอันควร ให้ทราบว่า การกำจัดได้เสร็จสิ้นลงแล้วตามที่ได้ระบุไว้ในคำแจ้ง หากภายในรัฐผู้ส่งออกไม่ได้รับข้อมูลดังกล่าว หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐผู้ส่งออกหรือผู้ส่งออกต้องแจ้งให้รัฐผู้นำเข้าทราบตามนั้น
10. การแจ้งและการตอบซึ่งกำหนดไว้โดยข้อนี้จะต้องส่งไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีที่เกี่ยวข้องหรือไปยังหน่วยงานของรัฐบาลที่เหมาะสมในกรณีของประเทศที่มีได้เป็นภาคี
11. การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอันตรายต้องได้รับการประกันภัย ประกันภัยที่บน หรือหลักประกันทางการเงินอื่นตามที่อาจถูกกำหนดโดยรัฐผู้นำเข้าหรือรัฐที่ถูกนำผ่านแดนซึ่งเป็นภาคี

ข้อ 7

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนจากภาคีผ่านรัฐที่มีได้เป็นภาคี

วรรค 1 ของข้อ 6 ของอนุสัญญา ต้องนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากภาคีผ่านรัฐที่มีได้เป็นภาคีรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ

ข้อ 8

หน้าที่ในการนำกลับ

ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ เมื่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งได้รับการยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องว่าไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามข้อกำหนดในสัญญา รัฐผู้ส่งออกต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาต้องถูกนำกลับไปยังรัฐส่งออกโดยผู้ส่งออก หากการดำเนินการที่เป็นทางเลือกอื่นไม่สามารถกระทำได้ เพื่อการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใน 90 วันนับแต่เวลาที่รัฐผู้นำเข้าแจ้งรัฐผู้ส่งออกและสำนักเลขาธิการ หรือภายในช่วงเวลาของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐผู้ส่งออกและภาคีที่ถูกนำผ่านแดนต้องไม่คัดค้าน ชัดขวางหรือห้ามการส่งของเสียเหล่านั้นกลับไปยังรัฐผู้ส่งออก

ข้อ 9

การขนย้ายที่ผิดกฎหมาย

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น

- (ก) โดยปราศจากการแจ้งบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปยังรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งปวง หรือ
- (ข) โดยปราศจากการยินยอมตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือ

- (ก) ด้วยการยินยอมจากรัฐที่เกี่ยวข้องที่ได้มาโดยการปลอมแปลง การสำแดงเท็จ หรือกลฉ้อฉล หรือ
 - (ข) ที่ไม่สอดคล้องในสาระสำคัญกับเอกสารอื่นๆ หรือ
 - (ค) ซึ่งเป็นผลให้มีการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นอย่างจงใจ (เช่น การถ่ายทิ้ง) โดยขัดต่ออนุสัญญานี้และหลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปให้ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย
2. ในกรณีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้ส่งออก หรือผู้กักำเนิด รัฐผู้ส่งออกต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาต้อง
- (ก) ถูกนำกลับโดยผู้ส่งออก หรือผู้กักำเนิด หรือหากจำเป็น โดยตนเอง ไปยังรัฐที่ส่งออกหรือหากไม่สามารถทำในทางปฏิบัติ
 - (ข) หรือมิฉะนั้นถูกกำจัดตามบทบัญญัติของอนุสัญญาภายใน 30 วัน นับแต่เวลารัฐผู้ส่งออกได้รับแจ้งเกี่ยวกับการขนย้ายที่ผิดกฎหมายหรือภายในระยะเวลาอื่นตามที่รัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลง เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคิที่เกี่ยวข้องต้องไม่คัดค้าน ชัดขวางหรือห้ามการส่งของเสียเหล่านี้กลับไปยังรัฐผู้ส่งออก
3. ในกรณีที่การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่ถือว่าเป็นการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย เป็นผลเนื่องมาจากการกระทำในส่วนของผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด รัฐผู้นำเข้าจะต้องประกันว่าของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด หรือหากจำเป็นโดยตนเองภายใน 30 วัน นับแต่เวลาที่การขนย้ายที่ผิดกฎหมายเป็นที่ล่วงรู้ของรัฐผู้นำเข้า หรือภายในระยะเวลาอื่นซึ่งรัฐที่เกี่ยวข้องอาจตกลง เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคิที่เกี่ยวข้องต้องให้ความร่วมมือตามที่จำเป็นในการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดความรับผิดชอบในการขนย้ายที่ผิดกฎหมายว่าเป็นของผู้ส่งออก หรือ ผู้กักำเนิด หรือ เป็นของผู้นำเข้า หรือ ผู้กำจัด ภาคิที่เกี่ยวข้องหรือภาคิอื่น ตามที่เหมาะสม ต้องประกันโดยผ่านการให้ความร่วมมือกำจัดของเสียที่เป็นปัญหาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าในรัฐผู้ส่งออกหรือรัฐผู้นำเข้า หรือที่อื่นตามที่เหมาะสม
5. ภาคิแต่ละฝ่ายต้องเสนอกฎหมายแห่งชาติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันและลงโทษการขนย้ายที่ผิดกฎหมาย ภาคิต้องร่วมมือกัน โดยมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อนี้

ข้อ 10

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

1. ภาคีต้องร่วมมือกันเพื่อปรับปรุงและบรรลุผลสำเร็จในการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ภาคีต้อง
 - (ก) เมื่อได้รับการร้องขอ จัดให้มีข้อมูล ไม่ว่าจะระดับทวิภาคีหรือพหุภาคี โดยมุ่งที่จะส่งเสริมการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการทำให้มีความสอดคล้องกันในด้านมาตรฐานทางวิชาการและทางปฏิบัติสำหรับการจัดการของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เพียงพอ
 - (ข) ร่วมมือในการติดตามตรวจสอบผลกระทบของการจัดการของเสียอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
 - (ค) ร่วมมือภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ในการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้และทำการปรับปรุงเทคโนโลยีที่ใช้อยู่โดยมุ่งที่จะกำจัดการเกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อประกันการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของชาติตน รวมทั้งการศึกษผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการรับเอาเทคโนโลยีใหม่หรือที่ได้ปรับปรุงแล้วมาใช้
 - (ง) ร่วมมืออย่างจริงจังภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของตน ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและระบบการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภาคีทั้งหลายต้องร่วมมือกันพัฒนาความสามารถทางวิชาการระหว่างภาคีด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคีซึ่งอาจต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางด้านวิชาการในสาขานี้
 - (จ) ร่วมมือในการพัฒนาแนวทางและ/หรือหลักปฏิบัติทางวิชาการที่เหมาะสม
3. ภาคีต้องใช้วิธีร่วมมือที่เหมาะสมเพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามอนุวรรค (ก) (ข) (ค) และ (ง) และของวรรค 2 ของข้อ 4
4. พิจารณาถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ไม่เฉพาะแต่ความร่วมมือระหว่างภาคีและองค์กรระหว่างประเทศที่มีอำนาจได้รับการสนับสนุนเพื่อส่งเสริมในบรรดาสิ่งทั้งหลาย จิตสำนึกของประชาชน การพัฒนาการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เหมาะสม และการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ซึ่งก่อให้เกิดของเสียน้อยมาใช้

ข้อ 11

ความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาค

1. ไม่ว่าบทบัญญัติของข้อ 4 วรรค 5 จะบัญญัติประการใด ภาคีอาจทำความตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับรัฐที่เป็นภาคี หรือมิได้เป็นภาคีโดยมีเงื่อนไขว่าความตกลงหรือข้อตกลงเช่นว่าต้องไม่ผิดไปจากการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ ความตกลงหรือข้อตกลงเหล่านี้ต้องกำหนดบทบัญญัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่าที่บัญญัติไว้โดยอนุสัญญานี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาด้วย
2. ภาคีต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบถึงความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในวรรค 1 และ ความตกลงหรือข้อตกลงฉบับอื่นๆ ที่ได้ทำไว้ก่อนอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับกับตนเพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นซึ่งมีขึ้นทั้งหมด ในระหว่างภาคีของความตกลง เช่นว่า บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ต้องไม่กระทบต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่มีขึ้นภายใต้ ความตกลงเช่นว่าโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องสอดคล้องกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ 12

การปรึกษาหารือว่าด้วยความรับผิดชอบ

ภาคีต้องร่วมมือกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะรับเอาพิธีสารที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในเรื่องความรับผิดชอบและการชดเชยความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ข้อ 13

การส่งข้อมูล

1. เมื่อใดก็ตามที่ตนทราบ ภาคีต้องประกันว่าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น หรือเพื่อการจัดการของเสียดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในรัฐอื่น รัฐเหล่านั้นจะต้องได้รับแจ้งในทันที
2. ภาคีต้องแจ้งแก่กัน ผ่านสำนักเลขาธิการถึงเรื่อง
 - (ก) การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแต่งตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจและ/หรือศูนย์ประสานงานตามข้อ 5
 - (ข) การเปลี่ยนแปลงคำนิยามแห่งชาติของของเสียอันตรายตามข้อ 3 และโดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้
 - (ค) ข้อตัดสินใจของตนที่จะไม่ยินยอมทั้งหมดหรือบางส่วนในการนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อการกำจัดในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติ
 - (ง) ข้อตัดสินใจของตนในการกำจัดหรือห้ามการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
 - (จ) ข้อมูลอื่นใดที่กำหนดไว้ตามวรรค 4 ของข้อนี้
3. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับแห่งชาติ ภาคีต้องส่งรายงานของปีปฏิทินก่อนหน้าผ่านสำนักเลขาธิการไปยังที่ประชุมภาคีซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 15 ก่อนสิ้นสุดปีปฏิทินแต่ละปีโดยมีข้อมูลดังต่อไปนี้
 - (ก) หน่วยงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงานที่ตนได้แต่งตั้งตามข้อ 5

- (ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งภาคีเกี่ยวข้องด้วย โดยรวมถึง
 - (1) ปริมาณของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ส่งออก ชนิด ลักษณะ ปลายทาง ประเทศที่ถูกนำผ่านแดนทั้งหมด วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ในการตอบรับการแจ้ง
 - (2) จำนวนของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่นำเข้า ชนิด ลักษณะ ต้นทางและวิธีการกำจัด
 - (3) การกำจัดที่มีได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้
 - (4) ความพยายามที่จะบรรลุผลสำเร็จในการลดปริมาณของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ที่จะต้องมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน
 - (ค) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ภาคีนำมาใช้เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
 - (ง) ข้อมูลว่าด้วยสถิติที่ถูกต้องที่มีอยู่ ซึ่งภาคีรวบรวมไว้เกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จากการก่อกำเนิด การขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น
 - (จ) ข้อมูลเกี่ยวกับความตกลงและข้อตกลงทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคซึ่งได้มีการทำตามข้อ 11 ของอนุสัญญานี้
 - (ฉ) ข้อมูลว่าด้วยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และมาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพื่อจัดการกับอุบัติเหตุเหล่านั้น
 - (ช) ข้อมูลว่าด้วยทางเลือกในการกำจัดที่ปฏิบัติอยู่ภายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตน
 - (ซ) ข้อมูลว่าด้วยมาตรการที่ดำเนินการเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีในการลดและ/หรือกำจัดการก่อให้เกิดของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ
 - (ฅ) เรื่องอื่นซึ่งที่ประชุมภาคีพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้อง
4. โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ ภาคีต้องประกันว่าสำเนาการแจ้งเกี่ยวกับการให้เคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น และการตอบรับการแจ้งนั้นได้ถูกส่งไปยังสำนักเลขาธิการ เมื่อภาคีที่พิจารณาว่าสิ่งแวดล้อมของตนอาจจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้ร้องขอให้กระทำเช่นนั้น

ข้อ 14

ประเด็นด้านการเงิน

1. ตามความจำเป็นที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคหรืออนุภูมิภาค ภาคีตกลงว่า ควรจัดตั้งศูนย์ระดับภูมิภาคหรืออนุภูมิภาคเพื่อการฝึกอบรมและการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น และการลดการก่อกำเนิดของเสีย ภาคีต้องตัดสินใจเรื่องการจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมในการจัดหาทุนในลักษณะที่เป็นไปโดยความสมัครใจ
2. ภาคีต้องพิจารณาการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียน เพื่อช่วยเหลือชั่วคราวในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุดจากอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่น หรือที่จะเกิดขึ้นระหว่างการกำจัดของเสียเหล่านั้น

ข้อ 15

ที่ประชุมใหญ่ภาคี

1. โดยการนี้ที่ประชุมใหญ่ภาคีได้ถูกจัดตั้งขึ้น การประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องถูกจัดขึ้น โดยผู้อำนวยการบริหารของยูเอ็นอีพี ในเวลาไม่เกินหนึ่งปี หลังจากอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ หลังจากนั้นการประชุมสามัญของที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องมีขึ้นเป็นประจำในช่วงเวลาซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ในการประชุมครั้งแรก
2. การประชุมวิสามัญของที่ประชุมใหญ่ภาคี ต้องถูกจัดขึ้นในเวลาอื่นตามที่ที่ประชุมใหญ่อาจเห็นสมควรว่าจำเป็นหรือตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีใด โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามภายในเวลาหกเดือน หลังจากที่ภาคีได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการให้ทราบถึงคำร้องขอดังกล่าว
3. ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องตกลงกันโดยฉันทามติในการรับเอาระเบียบข้อบังคับการประชุมของที่ประชุมใหญ่ และขององค์การย่อยซึ่งที่ประชุมจัดตั้งขึ้น รวมทั้งกฎทางการเงิน ที่กำหนดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมทางการเงินของภาคีภายใต้อนุสัญญานี้
4. ในการประชุมใหญ่ครั้งแรก ภาคีต้องพิจารณามาตรการเพิ่มเติมใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือตนให้ปฏิบัติหน้าที่บรรลุตามความรับผิดชอบอย่างเต็มที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาสีงแวดล้อมทางทะเลในบริบทของอนุสัญญานี้

5. ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องติดตามทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพของอนุสัญญานี้ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังต้อง
 - (ก) สนับสนุนการประสานนโยบายที่เหมาะสม กลยุทธ์และมาตรการที่จะลดอันตรายให้ต่ำสุดจากของเสียอันตราย และของเสียอื่นต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด
 - (ข) พิจารณาและรับเอาข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้ และภาคผนวกตามที่จำเป็นโดยคำนึงถึงบรรดาสິงแวดล้อม ไม่เฉพาะแต่ข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการ เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
 - (ค) พิจารณาและดำเนินการเพิ่มเติมที่กำหนดเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ โดยอาศัย ประสบการณ์ที่ได้รับจากผลบังคับของอนุสัญญาและผลบังคับของความตกลงและข้อตกลงที่กำหนดไว้ในข้อ 11
 - (ง) พิจารณาและรับเอาพิธีสารตามที่จำเป็น และ
 - (จ) จัดตั้งองค์กรย่อยตามที่เห็นสมควรว่าจะเป็นเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
6. สหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ตลอดจนรัฐใดที่มีได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้อาจมีผู้แทนในการประชุมใหญ่ภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์กรหรือตัวแทนอื่นไม่ว่าจะเป็นระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ รัฐบาล หรือมิใช่รัฐบาล ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งได้แจ้งสำนักเลขาธิการแล้วว่าประสงค์จะมีผู้แทนในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของที่ประชุมใหญ่ภาคีอาจได้รับการยอมรับ หากหนึ่งในสามของภาคีที่มาประชุมไม่คัดค้าน การยอมรับและการเข้าร่วมประชุมของผู้สังเกตการณ์ ให้ขึ้นอยู่กับระเบียบข้อบังคับการประชุมตามขั้นตอนที่รับเอาโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี
7. สามปีหลังจากอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และอย่างน้อยทุกหกปี หลังจากนั้น ที่ประชุมใหญ่ภาคีจะดำเนินการประเมินผลประสิทธิภาพของอนุสัญญา และหากเห็นสมควรว่าจำเป็นจะพิจารณาการห้ามโดยสิ้นเชิง หรือเพียงบางส่วนต่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น โดยคำนึงถึงข้อมูลล่าสุดด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิชาการ และเศรษฐกิจ

สำนักเลขาธิการ

1. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการ คือ

- (ก) จัดและให้บริการต่างๆ แก่การประชุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15 และ 17
- (ข) จัดเตรียมและส่งรายงานโดยอาศัยข้อมูลที่ได้รับตามข้อ 3 4 6 11 และ 13 รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการประชุมองค์กรย่อยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 15 รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากองค์การที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล และมีใช้รัฐบาลที่เหมาะสม
- (ค) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมซึ่งตนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้และนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ภาคี
- (ง) ประกันว่ามีการประสานงานที่จำเป็นกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำข้อตกลงด้านการบริหาร ด้านสัญญา ตามที่อาจกำหนดเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (จ) ติดต่อกับศูนย์ประสานงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งจะจัดตั้งขึ้นโดยภาคี ตามข้อ 5 ของอนุสัญญานี้
- (ฉ) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศของภาคีซึ่งเป็นที่กำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่นของตนและเวียนข้อมูลนี้ให้แก่ภาคีทราบ
- (ช) รับและส่งข้อมูลจากและไปยังภาคีเกี่ยวกับ
 - แหล่งความช่วยเหลือและการฝึกอบรมทางวิชาการ
 - ความรู้ทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่
 - แหล่งให้คำแนะนำ และความรู้ความชำนาญ และ
 - ทรัพยากรที่มีอยู่ในด้านต่างๆ
 โดยมุ่งที่จะช่วยเหลือภาคี เมื่อได้รับการขอร้อง เช่น
 - การดูแลระบบการแจ้งตามอนุสัญญานี้
 - การจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่น
 - เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับของเสียอันตรายและของเสียอื่น เช่น เทคโนโลยีที่ทำให้เกิดของเสียในปริมาณน้อยและที่ไม่ก่อให้เกิดของเสีย
 - การประเมินขีดความสามารถในการกำจัดและสถานที่กำจัด
 - การติดตามตรวจสอบของเสียอันตรายและของเสียอื่น และ
 - การตอบสนองในกรณีฉุกเฉิน

- (ซ) เมื่อได้รับการร้องขอให้ข้อมูลแก่ภาคีเกี่ยวกับที่ปรึกษาหรือบริษัทที่ปรึกษาที่มีความสามารถทางวิชาการที่จำเป็นในสาขาซึ่งสามารถช่วยเหลือภาคีในการพิจารณาตรวจสอบการแจ้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ความสอดคล้องของการขนส่งของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นกับการแจ้งที่เกี่ยวข้อง และ/หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่กำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมื่อภาคีมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าของเสียที่กล่าวถึงจะไม่ได้บริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบเช่นว่าใดๆ จะไม่คิดค่าใช้จ่ายจากสำนักเลขาธิการ
 - (ฅ) ช่วยเหลือภาคีเมื่อได้รับการร้องขอในการระบุกรณีการขนส่งที่ผิดกฎหมายและเวียนโดยทันทีให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อมูลใดก็ตามที่ตนได้รับเกี่ยวกับการขนส่งที่ผิดกฎหมาย
 - (ญ) ร่วมมือกับภาคีและองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือโดยเร็วแก่รัฐเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้นและ
 - (ฎ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ ตามที่ที่ประชุมใหญ่ภาคีอาจพิจารณากำหนด
2. ยูเอ็นอีพีจะปฏิบัติหน้าที่สำนักเลขาธิการเป็นการชั่วคราวไปจนกว่าจะสิ้นสุดการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีซึ่งจัดขึ้นตามข้อ 15
 3. ในการประชุมครั้งแรก ที่ประชุมใหญ่ภาคีต้องแต่งตั้งสำนักเลขาธิการจากองค์การระหว่างประเทศที่มีความสามารถที่มีอยู่ซึ่งได้แสดงความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของสำนักเลขาธิการภายใต้อนุสัญญานี้ ในการประชุมครั้งแรกนี้ ที่ประชุมภาคีจะประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการชั่วคราวในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยโดยเฉพาะภายใต้วรรค 1 ข้างต้น และจะพิจารณากำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับหน้าที่เหล่านั้น

ข้อ 17

การแก้ไขอนุสัญญา

1. ภาคีใดอาจเสนอขอแก้ไขอนุสัญญานี้ได้และภาคีใดของพิธีสารอาจเสนอขอแก้ไขพิธีสารนั้น การแก้ไขเช่นว่าจะต้องคำนึงถึงข้อพิจารณาด้านต่างๆ ไม่เฉพาะแต่ข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อแก้ไขของอนุสัญญานี้ต้องได้รับการรับเอาในการประชุมของที่ประชุมใหญ่ภาคี ข้อแก้ไขของพิธีสารใดๆ ต้องได้รับการรับเอาในการประชุมของภาคีพิธีสารนั้น ตัวบทของข้อแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ วันแต่ที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารเช่นว่า สำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อความของข้อเสนอข้อแก้ไขไปยังภาคีทั้งปวงอย่างน้อยหกเดือนก่อนการประชุมที่จะมีการพิจารณาเพื่อรับเอาข้อเสนอข้อแก้ไขนั้น และสำนักเลขาธิการจะต้องแจ้งข้อเสนอข้อแก้ไขไปยังประเทศผู้ลงนามอนุสัญญาเพื่อทราบด้วย
3. ภาคีต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับข้อเสนอข้อแก้ไขใดต่ออนุสัญญานี้โดยฉันทามติ หากความพยายามเพื่อให้ได้ฉันทามติไม่ประสบผลและไม่สามารถบรรลุความตกลงกันได้ ทางเลือกสุดท้ายคือข้อแก้ไขต้องได้รับการรับเอาโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่สามในสี่ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง และต้องได้รับการเสนอโดยผู้เก็บรักษอนุสัญญาไปยังภาคีทั้งปวงเพื่อการให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบ การยืนยันหรือการยอมรับอย่างเป็นทางการ
4. วิธีดำเนินการที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้น จะใช้กับข้อแก้ไขพิธีสารใดๆ ด้วย วันแต่การรับเอาข้อแก้ไขพิธีสารต้องใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่สองในสามของภาคีพิธีสารที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง
5. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของข้อแก้ไขไว้กับผู้เก็บรักษา ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับเอาตามวรรค 3 หรือ 4 ข้างต้น ต้องมีผลใช้บังคับระหว่างภาคีที่ได้ให้การยอมรับในวันที่เก้าสิบ หลังจากที่ถูกเก็บรักษาได้รับสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยัน หรือนิสารยอมรับอย่างเป็นทางการจากภาคีอย่างน้อยสามในสี่ข้างต้นของภาคีที่ได้ยอมรับข้อแก้ไข หรืออย่างน้อยสองในสามของภาคี พิธีสารที่เกี่ยวข้องที่ยอมรับข้อแก้ไข ยกเว้นจะเป็นไปตามที่อาจกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารเช่นว่า ข้อแก้ไขต้องมีผลบังคับกับภาคีอื่นใดในวันที่เก้าสิบหลังจากภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร สารให้ความเห็นชอบ สารยืนยันหรือสารยอมรับอย่างเป็นทางการของข้อแก้ไขต่อผู้รักษา
6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ "ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนน" หมายถึง ภาคีที่อยู่ในที่ประชุมและออกเสียงยอมรับหรือปฏิเสธ

ข้อ 18

การรับเอาและการแก้ไขภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ต้องประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารเช่นว่า แล้วแต่กรณี และวันแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง การอ้างอิงใด ตามอนุสัญญาหรือพิธีสารของอนุสัญญานี้จะถือเป็นการอ้างอิงภาคผนวกใดของอนุสัญญาหรือพิธีสารนั้นด้วย ภาคผนวกเช่นว่าต้องจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องทางวิทยาศาสตร์ วิชาการและด้านบริหาร

2. เว้นแต่อาจจะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสารใดๆ เกี่ยวกับภาคผนวกของพิธีสารนั้น ขั้นตอนต่อไปนี้ ต้องใช้กับข้อเสนอการรับเอาและการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของพิธีสาร
 - (ก) ภาคผนวกของอนุสัญญาและพิธีสารของอนุสัญญานี้ ต้องได้รับการเสนอและรับเอาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ 17 วรรค 2, 3 และ 4
 - (ข) ภาคใดๆ ที่ไม่สามารถรับภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของพิธีสารใดๆ ที่ตนเป็นภาคีต้องแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาเป็นลายลักษณ์อักษรภายในหกเดือน นับแต่วันที่ที่ผู้เก็บรักษามีหนังสือแจ้งการรับเอาผู้เก็บรักษาต้องแจ้งไปยังภาคีที่ส่งโดยไม่ชักช้าถึงการบอกกล่าวเช่นว่าใดๆ ที่ได้รับ ภาคีหนึ่งอาจให้การยอมรับแทนคำแถลงคัดค้านก่อนหน้านั้น และเมื่อนั้นภาคผนวกต้องมีผลบังคับต่อภาคีนั้น
 - (ค) เมื่อสิ้นสุดเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ผู้เก็บรักษาได้มีหนังสือเวียนให้ทราบ ภาคผนวกต้องมีผลใช้บังคับแก่ภาคีที่ส่งของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้มีหนังสือแจ้งตามบทบัญญัติของอนุวรรค (ข) ข้างต้น
3. การเสนอ การรับเอา และการมีผลใช้บังคับของข้อแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของวิธีการเดียวกันกับการเสนอ การรับเอา และการมีผลใช้บังคับของภาคผนวกของอนุสัญญาหรือภาคผนวกของพิธีสารภาคผนวกและข้อแก้ไขต้องคำนึงตามควร ไม่เฉพาะแต่ข้อพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้อง
4. หากภาคผนวกที่เพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขภาคผนวก ภาคผนวกเพิ่มเติมหรือข้อแก้ไขภาคผนวกนั้นเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้หรือพิธีสารใดๆ จะไม่มีผลใช้บังคับจนกว่าการแก้ไขอนุสัญญานี้หรือพิธีสารมีผลใช้บังคับ

ข้อ 19

การตรวจสอบ

ภาคใดที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าภาคอื่นกำลังกระทำหรือได้กระทำการเป็นการฝ่าฝืนพันธกรณีของตนภายใต้อนุสัญญานี้ อาจแจ้งสำนักเลขาธิการ ในเรื่องดังกล่าว และในเหตุการณ์เช่นว่าต้องแจ้งภาคที่ถูกกล่าวหาในเวลาเดียวกันและในทันที โดยตรงหรือโดยผ่านสำนักเลขาธิการ สำนักเลขาธิการควรส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งปวงไปยังภาคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 20

การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคีเกี่ยวกับการตีความ หรือการใช้ หรือการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือพิธีสารใดๆ ภาคีต้องหาทางระงับข้อพิพาทโดยการเจรจา หรือด้วยสันติวิธีอื่นใดตามที่ตนจะเลือกได้
2. หากภาคีที่เกี่ยวข้องไม่สามารถระงับข้อพิพาทโดยวิธีดังกล่าวในวาระก่อนได้ และหากภาคีที่มีข้อพิพาทตกลงกันให้เสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรืออนุญาโตตุลาการภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6 ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ อย่างไรก็ตามการไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ในการเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรืออนุญาโตตุลาการ จะไม่ทำให้ภาคีพ้นจากความรับผิดชอบที่จะต้องแสวงหาทางระงับข้อพิพาทต่อไปโดยวิธีที่อ้างถึงในวรรคที่ 1
3. ในขณะที่ให้สัตยาบัน ให้การยอมรับ ให้การเห็นชอบ ให้การยืนยันอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือในเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจอาจประกาศว่าตนยอมรับการบังคับโดยอัตโนมัติ และโดยปราศจากความตกลงพิเศษ เกี่ยวกับการยอมรับพันธกรณีเดียวกันของภาคีใดๆ

(ก) การเสนอข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และ/หรือ

(ข) การอนุญาโตตุลาการตามวิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในภาคผนวก 6

การประกาศเช่นว่าจะต้องได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังสำนักเลขาธิการซึ่งแจ้งการประกาศนั้นไปยังภาคี

ข้อ 21

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐ โดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบีย และโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจที่เมืองบาเซล ในวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ.1989 ที่กระทรวงต่างประเทศของสวิตเซอร์แลนด์ ณ กรุงเบิร์น ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1989 ถึง 30 มิถุนายน ค.ศ. 1989 และที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.1989 ถึง 22 มีนาคม ค.ศ.1990

ข้อ 22

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน หรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ

1. อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐและโดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติสำหรับนามิเบีย และได้รับการยืนยันหรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ สัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยันหรือสารการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. องค์การใดที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นซึ่งเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้โดยไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นภาคี ต้องผูกพันโดยพันธกรณีทั้งปวงภายใต้อนุสัญญานี้ ในกรณีขององค์การเช่นว่าซึ่งมีรัฐสมาชิกรัฐหนึ่งหรือมากกว่าของตน เป็นภาคีอนุสัญญา องค์การหรือรัฐสมาชิกของตนต้องตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาในกรณีเช่นว่าองค์การและรัฐสมาชิกจะไม่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิภายใต้อนุสัญญาในเวลาเดียวกัน
3. ในสารให้คำยืนยันหรือความเห็นชอบอย่างเป็นทางการของตน องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น ต้องประกาศขอบเขตอำนาจตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งผู้เก็บรักษาด้วยว่าผู้ใดจะแจ้งให้ภาคีทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในเรื่องขอบเขตอำนาจของตนด้วย

ข้อ 23

ภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้ต้องเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐ โดยนามิเบีย ซึ่งทำหน้าที่แทนโดยคณะมนตรีสหประชาชาติ สำหรับนามิเบียและโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่วันหลังจากวันที่อนุสัญญานี้ปิดการลงนามภาคยานุวัติต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. ในภาคยานุวัติสารของตน องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นต้องประกาศขอบเขตอำนาจของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดโดยอนุสัญญา องค์การเหล่านี้แจ้งผู้เก็บรักษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในขอบเขตอำนาจของตน
3. บทบัญญัติของข้อ 22 วรรค 2 ต้องใช้บังคับกับองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจซึ่งภาคยานุวัติอนุสัญญานี้

ข้อ 24

สิทธิลงคะแนนเสียง

1. เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ท้ายนี้ ให้ภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายของอนุสัญญานี้มีหนึ่งคะแนนเสียง
2. องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ภายในขอบเขตอำนาจของตน ตามข้อ 22 วรรค 3 และ ข้อ 23 วรรค 2 ต้องใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนรัฐสมาชิกของตนซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญาหรือพิธีสารที่เกี่ยวข้องขององค์การ เช่นว่าต้องไม่ใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงหากรัฐสมาชิกขององค์การได้ใช้สิทธิของตนไปแล้วและเช่นเดียวกันในทางกลับกัน

ข้อ 25

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการ สารการให้ความเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ
2. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้ให้สัตยาบันยอมรับเห็นชอบหรือยืนยันอย่างเป็นทางการ อนุสัญญานี้หรือที่ภาคยานุวัติภายหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ อนุสัญญานี้ จะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่รัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ เช่นว่าได้มอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสาร
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 และ 2 ข้างต้น สารใดที่ได้มอบโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจต้องไม่นับรวมเพิ่มเติมจากสารที่ได้มอบโดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า

ข้อ 26

ข้อสงวนและคำแถลง

1. ข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่ออนุสัญญานี้ไม่อาจทำได้
2. วรรคที่ 1 ของข้อนี้ ไม่ห้ามรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจในขณะที่ลงนามให้สัตยาบันยอมรับเห็นชอบ ยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติสารยอมรับเห็นชอบ ยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในการทำคำประกาศหรือคำแถลงไม่ว่าจะใช้ข้อความหรือเรียกชื่อ อย่างไรก็ตาม โดยมุ่งในบรรดาสิ่งทั้งหลายที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตน สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ โดยมีเงื่อนไขว่า คำประกาศหรือคำแถลงเช่นว่าจะต้องไม่มีความหมายให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ที่ใช้บังคับกับรัฐนั้น

ข้อ 27

การถอนตัว

1. ไม่ว่าในเวลาใดๆ ภายหลังจากสามปี นับแต่วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับแก่ภาคี ภาคีนั้นอาจถอนตัวจากอนุสัญญาได้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา
2. การถอนตัวให้มีผลภายในหนึ่งปี หลังจากที่ถูกเก็บรักษาได้รับแจ้ง หรือในวันที่หลังจากนั้นตามที่ระบุไว้ในคำแจ้ง

ข้อ 28

ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้และพิธีสารใดๆ ตามอนุสัญญานี้

ข้อ 29

ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับตัวบทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ของอนุสัญญานี้มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนี้ ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ เมื่อวันที่.....ค.ศ.1989

ประเภทของของเสียที่จะถูกควบคุม

ชนิดของของเสีย

- Y1 ของเสียจากการรักษาพยาบาลทางการแพทย์ในโรงพยาบาล ศูนย์รักษาพยาบาล และคลินิก
- Y2 ของเสียจากการผลิตและเตรียมผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม
- Y3 ของเสียเภสัชกรรม ยา และเวชกรรม
- Y4 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารทำลายสิ่งมีชีวิต (biocide) และเภสัชกรรม
- Y5 ของเสียจากอุตสาหกรรมการผลิต การผสม และการใช้สารเคมีรักษาเนื้อไม้
- Y6 ของเสียจากการผลิต การผสม หรือการใช้ตัวทำละลายอินทรีย์
- Y7 ของเสียจากการปฏิบัติงานในการควบคุมระดับความร้อนที่มีไซยาไนด์
- Y8 ของเสียจากน้ำมันแร่ที่มีสภาพไม่เหมาะสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม
- Y9 ของเสียอิมัลชันหรือของผสมระหว่างน้ำมัน/น้ำ หรือ ไฮโดรคาร์บอน/น้ำ
- Y10 ของเสียที่เป็นวัสดุและสิ่งของซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยสารประเภท โพลีคลอริเนตเตดโบไฟนิล (พีซีบี) และ/หรือ โพลีคลอริเนตเตดเทอร์ไฟนิล (พีซีที) และ/หรือ โพลีโบรมิเตดโบไฟนิล (พีบีบี)
- Y11 ของเสียประเภทกากน้ำมันดิบที่เกิดจากโรงกลั่นน้ำมัน กระบวนการกลั่น และการดำเนินการด้วยวิธีไพโรไลติก
- Y12 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้หมึก สีย้อม สาร สี น้ำมันครั่ง และน้ำมันชักเงา
- Y13 ของเสียจากการผลิต การผสม หรือการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเบอร์ กาวหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาว
- Y14 ของเสียที่เป็นเคมีซึ่งเกิดจากการศึกษาวิจัยและการพัฒนาหรือกิจกรรมการสอนที่ไม่อาจจะระบุได้ และ/หรือเป็นสารชนิดใหม่ และผลกระทบต่อมนุษย์และ/หรือสิ่งแวดล้อมของสารนั้นยังไม่เป็นที่ทราบ
- Y15 ของเสียที่โดยธรรมชาติสามารถระเบิดได้ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้กฎหมายอื่น
- Y16 ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสม หรือการใช้สารเคมี ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพและวัสดุในการล้างอัดภาพ
- Y17 ของเสียที่เป็นผลมาจากการเตรียมผิวหน้าโลหะและพลาสติก
- Y18 กากที่เกิดจากการดำเนินการกำจัดของเสียอุตสาหกรรม

ของเสียที่มีองค์ประกอบต่อไปนี้

- Y19 โลหะคาร์บอนิล
- Y20 เบริลเลียม สารประกอบเบริลเลียม
- Y21 สารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์\
- Y22 สารประกอบทองแดง
- Y23 สารประกอบสังกะสี
- Y24 สารหนู สารประกอบสารหนู
- Y25 ซีลีเนียม สารประกอบซีลีเนียม
- Y26 แคดเมียม สารประกอบแคดเมียม

- Y27 พอลวง สารประกอบพอลวง
- Y28 เทลลูเรียม สารประกอบเทลลูเรียม
- Y29 พรอท สารประกอบพรอท
- Y30 แทลเลียม สารประกอบเทลลูเรียม
- Y31 ตะกั่ว สารประกอบตะกั่ว
- Y32 สารประกอบฟลูออรีนอินทรีย์ ยกเว้น แคลเซียมฟลูออไรด์
- Y33 สารไซยาไนด์อินทรีย์
- Y34 สารละลายกรด หรือกรดในรูปของแข็ง
- Y35 สารละลายด่าง หรือด่างในรูปของแข็ง
- Y36 แอสเบสตอส (ฝุ่นและเส้นใย)
- Y37 สารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์
- Y38 สารไซยาไนด์อินทรีย์
- Y39 ฟีนอล สารประกอบฟีนอล รวมทั้ง คลอโรฟีนอล
- Y40 อีเทอร์
- Y41 ตัวทำละลายอินทรีย์ ที่มีองค์ประกอบของฮาโลเจน
- Y42 ตัวทำละลายอินทรีย์ ยกเว้นที่มีองค์ประกอบฮาโลเจน
- Y43 conenor ใดๆ ของสารโพลีคลอริเนตเต็ด ไดเบนโซ-ฟิวเรน
- Y44 conenor ใดๆ ของสารโพลีคลอริเนตเต็ด ไดเบนโซ-พารา-ไดออกซิน
- Y45 สารประกอบฮาโลเจนอินทรีย์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้ (ตัวอย่าง เช่น.Y39 Y41 Y42 Y43 Y44)

- (ก) เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บังคับของอนุสัญญานี้ และเป็นไปตามวรรค (ข) (ค) และ (ง) ของเสียที่ระบุไว้ในภาคผนวก 8 มีลักษณะ เป็นอันตรายตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้ และของเสียที่ระบุไว้ในภาคผนวก 9 ไม่ถูกครอบคลุม โดยข้อ 1 วรรค 1 (ก) อนุสัญญานี้
- (ข) การกำหนดของเสียในภาคผนวก 8 ต้องไม่ห้าม โดยเฉพาะกรณี การใช้ภาคผนวกเพื่อแสดงว่าของเสียไม่เป็นอันตรายตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้
- (ค) การกำหนดของเสียในภาคผนวก 9 ต้องไม่ห้าม โดยเฉพาะกรณี ลักษณะของของเสียเช่นว่าเป็นอันตรายตามข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้ หากว่ามีวัตถุในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่เป็นสาเหตุให้ของเสียแสดงลักษณะอันตรายในภาคผนวก 3
- (ง) ภาคผนวก 8 และ 9 ต้องไม่กระทบต่อการใช้บังคับของข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการจำแนกลักษณะของของเสีย

ภาคผนวก 2

ประเภทของของเสียซึ่งต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

- Y46 ของเสียที่เก็บรวบรวมจากบ้านเรือน
Y47 กากที่เกิดจากการเผาของเสียจากบ้านเรือน

ภาคผนวก 3

บัญชีลักษณะอันตราย

UN	ประเภทที่	รหัส	ลักษณะ
	1	H1	ระเบิดได้ สารหรือของเสียซึ่งอยู่ในรูปของแข็งหรือของเหลวหรือของเสีย (หรือของผสมระหว่างสารหรือของเสีย) ที่ระเบิดได้ ซึ่งโดยตัวของมันเองมีความสามารถในการก่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีทำให้เกิดก๊าซ อนุภาคนิวเคลียร์และความดันหนึ่ง และ ณ ความเร็วหนึ่งที่สามารถก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริเวณแวดล้อม
	3	H3	ของเหลวไวไฟ คำว่า "ติดไฟได้ (flammable)" มีความหมายเช่นเดียวกับ "จุดให้ติดไฟ (inflammable)" ของเหลวไวไฟอาจอยู่ในรูปของเหลวหรือสารผสมของของเหลวหรือของเหลวที่มีของแข็งผสมอยู่ในสภาพสารละลายหรือสารแขวนลอย (ตัวอย่างเช่น สี น้ำมันครั่ง น้ำมันชักเงา เป็นต้นแต่ไม่รวมถึงสารหรือของเสียที่มีการจัดประเภทคุณสมบัติความเป็นอันตรายไว้เป็นอย่างอื่น) ซึ่งมีจุดติดไฟที่อุณหภูมิต่ำกว่า 60.5 องศาเซลเซียส เมื่อทดสอบด้วยวิธี Closed-cup test แล้ว หรือ เมื่อทดสอบด้วยวิธี Open-cup test แล้วมีอุณหภูมิ ต่ำกว่า 65.6 องศาเซลเซียส (เนื่องจากผลการทดสอบด้วยวิธี Open-cup tests และ Closed-cup tests เปรียบเทียบกันไม่ได้แน่ชัดและผลการทดสอบแต่ละวิธีในแต่ละครั้งก็ไม่คงที่ ดังนั้น ข้อกำหนดต่างๆ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงจาก ตัวเลขข้างต้นเพื่อกำหนดค่าที่ยอมรับได้นั้น จึงขึ้นกับเจตนาของคำจำกัดความนี้)
4.1		H4.1	ของแข็งติดไฟ ของแข็งหรือของเสียที่เป็นของแข็ง นอกเหนือจากที่จัดประเภทอยู่ในสารที่ระเบิดได้ซึ่งสภาพปกติในการขนส่งอาจเกิดการลุกไหม้ได้หรืออาจเป็นสาเหตุ หรือเกิดติดไฟได้เนื่องจากการเสียดสี
4.2		H4.2	สารหรือของเสียซึ่งอาจจะลุกไหม้ได้เอง สารหรือของเสียซึ่งเกิดความร้อนขึ้นเอง ภายใต้สภาพปกติในการขนส่งหรือเกิดความร้อนเพิ่มขึ้นเมื่อสัมผัสอากาศ และทำให้ลุกติดไฟได้
4.3		H4.3	สารหรือของเสียซึ่งเมื่อสัมผัสกับน้ำจะให้ก๊าซไวไฟ สารหรือของเสียซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ ทำให้ลุกติดไฟด้วยตัวเองหรือให้ก๊าซไวไฟได้ในปริมาณที่เป็นอันตราย

UN ประเภทที่ รหัส ลักษณะ

- 5.1 H5.1 ออกซิโดซิงส์
สารหรือของเสียซึ่งโดยตัวของมันเอง ปกติไม่ติดไฟ แต่เมื่อได้รับออกซิเจนเพิ่มขึ้น จะเป็นสาเหตุหรือมีส่วนช่วยให้เกิดการลุกติดไฟของสารอื่นที่วางไว้ใกล้เคียง
- 5.2 H5.2 สารอินทรีย์ของเปอร์ออกไซด์
สารหรือของเสียอินทรีย์ที่มีโครงสร้างออกซิเจน 2 ตัว (bivalent-o-o-structure) ซึ่งเป็นสารที่ไม่เสถียรสามารถสลายตัวให้ความร้อนรวดเร็วได้ด้วยตนเอง
- 6.1 H6.1 เป็นพิษ (อย่างเฉียบพลัน)
สารหรือของเสียซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุทำให้ตายหรือบาดเจ็บอย่างรุนแรงหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์เมื่อกินกินหรือหายใจหรือสัมผัสทางผิวหนัง
- 6.2 H6.2 สารติดเชื้อ
สารหรือของเสียที่มีจุลินทรีย์ขนาดเล็ก หรือสารพิษของมัน ซึ่งทราบหรือสันนิษฐานว่าเป็นเหตุให้เกิดโรคในสัตว์หรือมนุษย์
- 8 H8 กัดกร่อน
สารหรือของเสีย ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยาทางเคมี จะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายรุนแรงเมื่อสัมผัสกับเนื้อเยื่อของสิ่งมีชีวิต หรือเมื่อเกิดการรั่วไหลจะทำความเสียหาย หรือทำลาย หรือทำอันตรายอื่นๆ กับวัตถุ สินค้า หรือยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง และอาจทำให้เกิดอันตรายอื่นๆ
- 9 H10 ให้ออกซิเจนเมื่อสัมผัสกับอากาศหรือน้ำ
สารหรือของเสีย ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยากับอากาศหรือน้ำจะให้แก๊สพิษในปริมาณที่เป็นอันตราย
- 9 H11 เป็นพิษ (อย่างช้าหรือเรื้อรัง)
สารพิษหรือของเสียซึ่งเมื่อหายใจหรือกินหรือซึมผ่านผิวหนังแล้ว ทำให้มีผลทำให้เกิดความเจ็บป่วยอย่างช้าๆ หรือเรื้อรัง รวมทั้งการก่อให้เกิดมะเร็ง
- 9 H12 เป็นพิษต่อระบบนิเวศน์
สารหรือของเสียซึ่งเมื่อมีการปล่อยออกมา จะก่อให้เกิดหรืออาจจะก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายร้ายแรงอย่างช้าๆ ต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการสะสมในสิ่งมีชีวิตและ/หรือมีความเป็นพิษต่อระบบร่างกายสิ่งมีชีวิต
- 9 H13 สามารถทำให้เกิดของเสียโดยวิธีใดๆ ก็ตาม ซึ่งมีลักษณะตามที่ระบุข้างต้น ภายหลังจากกำจัดสารดังกล่าว

การทดสอบ

อันตรายของของเสียชนิดต่างๆ ยังมิได้จัดทำเป็นเอกสารไว้โดยสมบูรณ์ การทดสอบเพื่อกำหนดความเป็นอันตรายในเชิงปริมาณยังไม่ดำเนินการ การศึกษาวิจัยเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดทำแนวทางในการกำหนดความเป็นอันตรายต่อมนุษย์ และ/หรือสิ่งแวดลอมอันเนื่องมาจากของเสียเหล่านี้ การทดสอบด้วยวิธีตามมาตรฐานอยู่ในระหว่างการจัดทำโดยใช้สารหรือวัสดุที่บริสุทธิ์ หลายประเทศได้พัฒนาวิธีการทดสอบซึ่งสามารถนำไปใช้กับวัสดุชนิดต่างๆ ตามที่ระบุในภาคผนวก 1 ทั้งนี้ เพื่อจะพิจารณากำหนดว่าวัสดุเหล่านั้นมีลักษณะตามที่ระบุในภาคผนวกนี้หรือไม่

ภาคผนวก 4

การดำเนินการกำจัด

1. การดำเนินการซึ่งไม่นำไปสู่ความเป็นไปได้ในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ การหมุนเวียน การฟื้นฟูสภาพ การนำมาใช้ใหม่โดยตรง หรือการดำเนินการอื่นๆ

ก.การดำเนินการกำจัดทั้งหมด ซึ่งเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

- D1 การทิ้งลง.๐หรือบนพื้นดิน (เช่น การฝังกลบ เป็นต้น)
- D2 การบำบัดบนพื้นดิน (เช่น การย่อยสลายทางชีวภาพของของเหลวหรือกากตะกอนซึ่งอยู่ในรูปของแข็ง เป็นต้น)
- D3 การฉีดพ่นลงสู่ที่ลึก (เช่น การฉีดพ่นโดยการบีบลงสู่บ่อน้ำ บ่อเกลือที่เกิดตามธรรมชาติ เป็นต้น)
- D4 การเก็บกักไว้บนพื้นผิว (เช่น การเก็บกักของเหลวหรือกากตะกอนในหลุม บ่อ หรือทะเลสาบ เป็นต้น)
- D5 การฝังกลบด้วยวิธีพิเศษทางวิศวกรรม (เช่น การเก็บกักในช่องว่างที่แยกจากกัน ซึ่งถูกปิดเป็นส่วนๆ แยกจากกันและแยกจากสิ่งแวดล้อม)
- D6 การปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ยกเว้นทะเล/มหาสมุทร
- D7 การปล่อยลงสู่ทะเล/มหาสมุทร รวมทั้ง การทิ้งลงสู่กันทะเล
- D8 การบำบัดทางชีวภาพซึ่งมิได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้าย หรือของผสมที่จะต้องถูกกำจัดด้วยวิธีดำเนินการใดตามที่กำหนดในข้อ ก นี้
- D9 การบำบัดทางฟิสิกส์-เคมี ซึ่งมิได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้าย หรือของผสมที่จะต้องกำจัดด้วยวิธีดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ก (ได้แก่ การระเหย การทำให้แห้ง การผสมด้วยปูน การทำให้เป็นกลาง การตกตะกอนและอื่นๆ)
- D10 การเผาบนบก
- D11 การเผาในทะเล
- D12 การเก็บกักอย่างถาวร (เช่น การบรรจุในภาชนะเพื่อเก็บในเหมืองแร่ เป็นต้น)
- D13 การผสมหรือการผสมก่อนที่จะดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก
- D14 การบรรจุหีบห่อเพื่อการขนส่งก่อนที่จะขนส่งไปดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก
- D15 การเก็บกักระหว่างรอการดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในข้อ ก

2. การดำเนินการที่อาจนำไปสู่การนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ การหมุนเวียนและการฟื้นฟูสภาพทรัพยากร การนำทรัพยากรมาใช้ซ้ำโดยตรง หรือนำมาใช้งานอื่นๆ

ข. การดำเนินการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวัสดุซึ่งได้ถูกกำหนดหรือพิจารณาว่าเป็นของเสียอันตรายตามกฎหมาย และ วัสดุอื่นซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการตามที่ระบุในข้อ ก.

- R1 การใช้เป็นเชื้อเพลิง (นอกเหนือจากการเผาในเตาโดยตรง) หรือวิธีการอื่นที่ให้พลังงาน
- R2 การนำตัวทำละลายมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของตัวทำละลาย
- R3 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพสารอินทรีย์ที่ไม่ใช้เป็นตัวทำละลาย
- R4 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของโลหะและสารประกอบโลหะ
- R5 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของสารอนินทรีย์อื่นๆ
- R6 การแปรสภาพกรดหรือด่างให้นำมาใช้ใหม่ได้อีก
- R7 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารที่ใช้ในการควบคุมมลพิษ
- R8 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารจากตัวตัวเร่งปฏิกิริยา
- R9 การนำน้ำมันใช้แล้วกลับมาล้างใหม่หรือการใช้ซ้ำน้ำมันที่ผ่านการใช้งานแล้ว
- R10 การบำบัดบนพื้นดินซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหรือใช้ในการเกษตรกรรมหรือการพัฒนาระบบนิเวศน์
- R11 การใช้สารตกค้างที่ได้จากการดำเนินการตาม R1-R10
- R12 การแลกเปลี่ยนของเสียเพื่อส่งไปดำเนินการตาม R1 - R11
- R13 การเก็บสะสมสารเพื่อการดำเนินการตามภาค ข

ภาคผนวก 5 ก

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุไว้ในใบแจ้ง

1. เหตุผลในการส่งออกของเสีย
2. ผู้ส่งออกของเสีย 1/
3. ผู้ก่อกำเนิดของเสียและสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดของเสีย 1/
4. ผู้กำจัดของเสียและสถานที่กำจัดที่แท้จริง 1/
5. ผู้ดำเนินการขนส่งของเสียหรือตัวแทนขนส่งที่กำหนด (หากทราบ) 1/
6. ประเทศผู้ส่งออกของเสีย
หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
7. ประเทศที่คาดว่าของเสียจะถูกนำผ่าน
หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
8. ประเทศผู้นำเข้าของเสีย
หน่วยงานผู้มีอำนาจ 2/
9. การแจ้งโดยทั่วไปหรือการแจ้งที่เฉพาะเจาะจง
10. วันที่กำหนดให้มีการขนส่งและระยะเวลาซึ่งของเสียจะถูกส่งออกของเสียและกำหนดการขนส่งที่เสนอ (รวมทั้งจุดที่จะนำเข้าและส่งออก) 3/

11. วิธีการขนส่งที่กำหนด (ขนส่งทางถนน ทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางน้ำภายในประเทศ)
12. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย 4/
13. การระบุและแสดงรายละเอียดทางกายภาพของของเสีย รวมทั้งรหัส Y และ รหัส UN และองค์ประกอบของของเสีย 5/ และข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดพิเศษใดๆ สำหรับการขนส่ง รวมทั้งข้อกำหนดกรณีฉุกเฉินเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
14. ชนิดของการบรรจุที่บ่งชี้ที่กำหนดไว้ (เช่น บรรจุเป็นก้อนกองขนาดใหญ่ บรรจุในถัง บรรจุในเรือ)
15. ปริมาณน้ำหนัก/ปริมาตร โดยประมาณ 6/
16. กระบวนการที่ก่อให้เกิดของเสีย 7/
17. สำหรับของเสียตามรายการในภาคผนวก 1 จัดประเภทตามภาคผนวก 3 ลักษณะอันตราย รหัส H และ รหัส UN
18. วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 4
19. คำรับรองของผู้ก่อกำเนิดของเสียและผู้ส่งออกว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง
20. ข้อมูลจากผู้กำจัดของเสีย (รวมทั้งรายละเอียดทางวิชาการของโรงงาน/สถานที่จัดการ) ที่จะส่งไปยังผู้ส่งออกหรือผู้ก่อกำเนิดซึ่งต้องอ้างหลักฐานประกอบการประเมินว่าไม่มีเหตุที่จะเชื่อได้ว่าของเสียจะไม่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศผู้นำเข้า
21. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัด

หมายเหตุ

- 1/ ชื่อเต็มของผู้ส่งออก ผู้ก่อกำเนิด ผู้กำจัดและผู้ขนส่ง และที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือโทรสาร และชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสารของบุคคลที่สามารถติดต่อได้
- 2/ ชื่อเต็มของหน่วยงานผู้มีอำนาจ ประเทศผู้ส่งออก ประเทศผู้ถูกนำผ่านแดนและประเทศผู้นำเข้าและที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสาร
- 3/ ในกรณีการแจ้งโดยทั่วไปซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายเที่ยวต้องระบุวันเวลาที่คาดว่าจะมีการขนส่งแต่ละเที่ยว หรือหากไม่ทราบ จะต้องระบุความถี่ของการขนส่งที่คาดการณ์ไว้
- 4/ ต้องให้ข้อมูลเรื่องข้อกำหนดของการประกายภัยที่เกี่ยวข้องและข้อปฏิบัติที่ผู้ส่งออก ผู้ขนส่งและผู้กำจัด ที่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนด
- 5/ ลักษณะและความเข้มข้นขององค์ประกอบของเสียที่เป็นอันตรายมากที่สุด ทั้งในแง่ของความเป็นพิษและความเป็นอันตรายอื่นๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นทั้งในระหว่างดำเนินการและการกำจัดตามวิธีที่เสนอไว้
- 6/ ในกรณีของการแจ้งโดยทั่วไป ซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายๆ เที่ยว จะต้องระบุทั้งปริมาณรวมทั้งหมด ที่คาดการณ์ว่าจะขนส่งและ ปริมาณที่คาดการณ์ในการขนส่งแต่ละเที่ยว
- 7/ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องประเมินความอันตรายและพิจารณาความเหมาะสมของวิธีการดำเนินการกำจัดที่เสนอมา

ภาคผนวก 5 ข

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุในใบกำกับการเคลื่อนย้าย

1. ผู้ส่งออกของเสีย 1/
2. ผู้ก่อกำเนิดของเสียและสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิด 1/
3. ผู้กำจัดของเสียและสถานที่กำจัด 1/
4. ผู้ขนส่งของเสีย หรือตัวแทน
5. การแจ้งทั่วไปหรือการแจ้งเฉพาะเจาะจง
6. วันที่เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดน และวันที่ต่าง ๆ และการลงชื่อกำกับเมื่อได้รับโดยแต่ละบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับของเสีย
7. วิธีการขนส่ง (โดยทางถนน ทางรถไฟ ทางน้ำภายในประเทศ ทางทะเล ทางอากาศ) รวมทั้งประเทศผู้ส่งออก ประเทศผู้ถูกนำผ่านแดนและประเทศผู้นำเข้า รวมทั้งจุดนำเข้าและส่งออก ตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า
8. รายละเอียดโดยทั่วไปของของเสีย (ลักษณะทางกายภาพ ชื่อและประเภทการขนส่งตาม UN ที่เหมาะสมและรหัส UN รหัส Y และรหัส H ที่ใช้กันอยู่)
9. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องข้อกำหนดการขนส่งพิเศษ รวมทั้งข้อกำหนดกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุ
10. ชนิดและจำนวนของหีบห่อ
11. ปริมาณน้ำหนัก/ปริมาตร
12. คำรับรองโดยผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง
13. คำรับรองโดยผู้ก่อกำเนิดหรือผู้ส่งออกระบุว่า ไม่มีการคัดค้านจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง
14. การรับรองโดยผู้กำจัดว่าได้รับของเสียที่สถานที่กำจัดแล้ว และการระบุวิธีการกำจัดและวันเวลาที่คาดว่าจะกำจัด

หมายเหตุ

ข้อมูลที่กำหนดไว้ในใบกำกับการเคลื่อนย้าย หากเป็นไปได้ควรจะเป็นในเอกสารเดียว กับที่กำหนดไว้ภายใต้ระเบียบการขนส่ง กรณีที่เป็นไปไม่ได้ ควรจัดทำข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ มากกว่าจะไปซ้ำซ้อนกับที่กำหนดไว้ภายใต้ระเบียบการขนส่ง ใบกำกับการเคลื่อนย้ายนี้จะเป็นเอกสารที่จัดส่งไปยังผู้ที่กำหนดเป็นผู้ให้ข้อมูลและกรอกรายการ

- 1/ ชื่อเต็มของผู้ส่งออก ผู้ก่อกำเนิดและผู้กำจัด และที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ โทรพิมพ์หรือโทรสาร และชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ โทรพิมพ์หรือโทรสารของบุคคลที่จะติดต่อในกรณีฉุกเฉิน

ข้อ 1

เว้นแต่จะมีการตกลงตามข้อ 20 แห่งอนุสัญญานี้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้กระบวนการขั้นตอนการตัดสินอนุญาตตุลาการเป็นไปตามข้อ 2 ถึง 10 ท้ายนี้

ข้อ 2

ภาคีผู้อ้างสิทธิต้องแจ้งสำนักเลขาธิการว่าภาคีได้ตกลงที่จะเสนอข้อพิพาทสู่การตัดสินโดยอนุญาตตุลาการตามวรรค 2 หรือวรรค 3 ของข้อ 20 และรวมทั้งข้ออื่นของอนุสัญญาที่ระบุการตีความหรือการประยุกต์บังคับใช้เมื่อเกิดกรณีพิพาท สำนักเลขาธิการต้องแจ้งข้อมูลซึ่งได้รับไปยังภาคีทั้งปวงของอนุสัญญา

ข้อ 3

ให้คณะอนุญาตตุลาการประกอบด้วยสมาชิกสามคน ภาคีแต่ละฝ่ายที่มีกรณีพิพาทต้องแต่งตั้งอนุญาตตุลาการและอนุญาตตุลาการสองคนที่ได้รับแต่งตั้งต้องทำความตกลงร่วมกันในการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการคนที่สามขึ้นเป็นประธาน ประธานต้องไม่เป็นคนชาติของภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาทหรือไม่มีถิ่นที่อยู่โดยปกติในดินแดนของภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาทและไม่ได้รับการจ้างงานโดยภาคีใดภาคีหนึ่ง และไม่เกี่ยวข้องในกรณีฐานะอื่นใด

ข้อ 4

1. หากประธานของคณะอนุญาตตุลาการไม่ได้รับการแต่งตั้งภายในสองเดือน นับแต่มีการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการคนที่สอง เลขาธิการสหประชาชาติโดยได้รับการร้องขอจากภาคีใดภาคีหนึ่งต้องแต่งตั้งบุคคลดังกล่าว ภายในเวลาสองเดือน
2. หากที่ภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีกรณีพิพาทไม่แต่งตั้งอนุญาตตุลาการภายในสองเดือนภายหลังได้รับการร้องขอ ภาคีคู่กรณีอีกฝ่ายอาจจะแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติซึ่งจะแต่งตั้งประธานคณะอนุญาตตุลาการภายในสองเดือน เมื่อมีการแต่งตั้ง ประธานคณะอนุญาตตุลาการต้องร้องขอภาคีที่มิได้แต่งตั้งอนุญาตตุลาการให้ดำเนินการภายในสองเดือน ภายหลังจากระยะเวลาดังกล่าว ประธานต้องแจ้งเลขาธิการสหประชาชาติ ให้ดำเนินการแต่งตั้งภายในสองเดือน

ข้อ 5

1. คณะอนุญาโตตุลาการต้องตัดสินตามกฎหมายระหว่างประเทศ และบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
2. คณะอนุญาโตตุลาการใดที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวกของอนุสัญญานี้ ต้องร่างระเบียบข้อบังคับของตนเอง

ข้อ 6

1. คำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการทั้งชั้นตอนและเนื้อหาต้องได้รับการสนับสนุนจากเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิก
2. คณะอนุญาโตตุลาการอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อหาข้อเท็จจริง โดยการร้องขอของภาคีใดภาคีหนึ่ง คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอแนะมาตรการคุ้มครองชั่วคราวที่จำเป็นเบื้องต้นเพื่อป้องกันอรรถาภิธาน
3. ภาคีที่มีกรณีพิพาทต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งปวงที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มีประสิทธิภาพ
4. การไม่ปรากฏตัวหรือการขาดนัดของภาคีที่มีกรณีพิพาทไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการกระบวนการพิจารณา

ข้อ 7

คณะอนุญาโตตุลาการอาจจะรับฟังและพิจารณาการโต้แย้งอ้างสิทธิที่เกิดขึ้นโดยตรงจากประเด็นข้อพิพาท

ข้อ 8

หากคณะอนุญาโตตุลาการมิได้มีการพิจารณาเป็นอย่างอื่นเนื่องจากเหตุแวดล้อมแห่งคดี ค่าใช้จ่ายของคณะอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งค่าตอบแทนของสมาชิกคณะอนุญาโตตุลาการ ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของภาคีที่มีกรณีพิพาท ในจำนวนเท่ากัน คณะอนุญาโตตุลาการจะเก็บหลักฐานค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้และจัดส่งหลักฐานครั้งสุดท้ายให้ภาคี

ข้อ 9

ภาคีใดที่มีส่วนได้เสียในแง่กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาท ซึ่งอาจถูกกระทบจากคำตัดสินในคดีอาจจะเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีโดยการยินยอมของคณะอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 10

1. คณะอนุญาโตตุลาการต้องชี้ขาดภายในเวลาห้าเดือน นับแต่วันที่ได้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเว้นแต่จะพบว่ามีความจำเป็นต้องขยายเวลา ซึ่งไม่ควรเกินห้าเดือน
2. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการต้องประกอบด้วยเหตุผลประกอบคำชี้ขาด ให้ถือเป็นที่สุดและผูกพันภาคีที่มีกรณีพิพาท
3. ข้อพิพาทใด ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับตามคำชี้ขาด อาจได้รับการยื่นโดยภาคีไปยังคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นผู้ทำคำชี้ขาดนั้น หากกรณีหลังนี้ไม่สามารถกระทำได้ ให้จัดส่งไปยังคณะอนุญาโตตุลาการอื่นซึ่งตั้งขึ้นสำหรับวัตถุประสงค์ในเรื่องเดียวกันกับข้างต้น

ภาคผนวก 7 [ยังไม่มีผลใช้บังคับ]

ภาคีและรัฐอื่นซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การพัฒนาความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ (The Organization of Economic Cooperation Development, OECD) ประชาคมยุโรป (The European Community, EC) ลิกเตนสไตน์ (Liechtenstein)

ภาคผนวก 8

บัญชีรายชื่อ A

ของเสียที่มีในภาคผนวกนี้มีลักษณะเป็นอันตรายภายใต้ข้อ 1 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญานี้และการระบุของเสียในภาคผนวกนี้ไม่ห้ามการใช้งานภาคผนวก 3 เพื่อพิสูจน์ว่าของเสียนั้นไม่เป็นอันตราย

A1 ของเสียประเภทโลหะและที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบ

A1010 ของเสียประเภทโลหะ และของเสียที่ประกอบด้วยโลหะผสม ดังต่อไปนี้

- พอลวง
- สารหนู
- เบริลเลียม
- แคดเมียม
- ตะกั่ว
- พรอท
- ซีลีเนียม
- เทลลูเรียม
- แทลเลียม

ยกเว้นของเสียนั้นได้รับการระบุเป็นพิเศษในบัญชีรายชื่อ B

A1020 ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือสารปนเปื้อน ดังต่อไปนี้ (ไม่รวมของเสียในรูปก้อนโลหะ)

- พอลวงและสารประกอบพอลวง
- เบริลเลียมและสารประกอบเบริลเลียม
- แคดเมียมและสารประกอบแคดเมียม
- ตะกั่วและสารประกอบตะกั่ว
- ซีลีเนียมและสารประกอบซีลีเนียม
- เทลลูเรียมและสารประกอบเทลลูเรียม

A1030 ของเสียที่มีองค์ประกอบและสารปนเปื้อน ดังต่อไปนี้

- สารหนูและสารประกอบสารหนู
- พรอทและสารประกอบพรอท
- แทลเลียมและสารประกอบแทลเลียม

- A1040 ของเสียที่มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้
- โลหะคาร์บอนิล
 - สารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์
- A1050 กากตะกอนจากการชุบโลหะ
- A1060 ของเสียที่เป็นของเหลวที่เกิดจากการทำความสะอาดโลหะด้วยกรด
- A1070 กากจากกระบวนการผลิตสังกะสี ผุ่น และกากตะกอน เช่น จาโรไซท์ เฮมาไทท์ ฯลฯ
- A1080 ของเสียประเภทกากสังกะสี ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B ที่มีสารตะกั่วและแคดเมียม ในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3
- A1090 ถ้ำจากการเผาสายฉนวนหุ้มเส้นลวดทองแดง
- A1100 ผุ่นและกากจากระบบกรองก๊าซในโรงถลุงทองแดง
- A1110 สารละลายนำไฟฟ้าที่ใช้แล้ว จากกระบวนการแยกทองแดงให้บริสุทธิ์ด้วยไฟฟ้า
- A1120 กากตะกอน ยกเว้นสารที่ทำหน้าที่เป็นขั้วไฟฟ้าบวก (anode slimes) จากกระบวนการแยกทองแดงให้บริสุทธิ์ด้วยไฟฟ้า
- A1130 สารละลายที่ใช้ขึ้นรูปแม่พิมพ์ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบของทองแดงที่ละลายได้
- A1140 ของเสียสารเร่งปฏิกิริยา ประเภททองแดงไซยาไนด์ และคิวปริคคลอไรด์
- A1150 ถ้ำโลหะมีค่าจากการเผาแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B1
- A1160 แบตเตอรี่ชนิด ตะกั่ว-กรด ทั้งที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์และแยกส่วน
- A1170 ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่ยังไม่ได้แยกประเภท ยกเว้นของผสมของแบตเตอรี่ที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่ไม่ระบุในบัญชีรายชื่อ B ที่มีองค์ประกอบของสารในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่เป็นอันตราย

¹รายการที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (B1060) ไม่มีการยกเว้นพิเศษ

A1180 ของเสียประเภทเศษหรือชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์² ที่มีส่วนประกอบ ซึ่งได้แก่ ตัวเก็บประจุไฟฟ้า และแบตเตอรี่อื่น ๆ ที่รวมในบัญชีรายชื่อ A สวิตช์ที่มีปรอทเป็นองค์ประกอบ แก้วจากหลอด Cathode-ray และ Activated glass อื่น ๆ ตัวเก็บประจุไฟฟ้าที่มีสารพีซีบีหรือที่ปนเปื้อนด้วยองค์ประกอบในภาคผนวก 1 (เช่น แคดเมียม ปรอท ตะกั่ว และโพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล) จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นมีลักษณะใด ๆ ตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ B1110 ในบัญชีรายชื่อ B)³

A1190 ของเสียสายเคเบิลโลหะที่เคลือบหรือหุ้มด้วยพลาสติก ซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยน้ำมันดินจากถ่านหิน (coal tar) สารโพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล ที่ระดับความเข้มข้นไม่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ตะกั่ว แคดเมียม และสารประกอบฮาโลเจนอินทรีย์ (Organohalogen compounds) อื่น ๆ หรือองค์ประกอบในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นมีลักษณะใดๆ ตามภาคผนวก 3

A2 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอินทรีย์

A2010 ของเสียแก้วจากหลอดแก้ว Cathode-ray และ Activated glass อื่น ๆ

A2020 ของเสียประเภทสารประกอบฟลูออรีนอินทรีย์ ในรูปของเหลวหรือกากตะกอน แต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A2030 ของเสียประเภทสารเร่งปฏิกิริยา แต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B

A2040 ของเสียยิปซัมที่เกิดจากกระบวนการทางอุตสาหกรรมเคมี ซึ่งมีองค์ประกอบในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ B2080 ในบัญชีรายชื่อ B)

A2050 ของเสียแอสเบสตอส (ฝุ่นและเส้นใย)

A2060 ถ้าวางจากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากถ่านหินที่มีสารในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ B2050 ในบัญชีรายชื่อ B)

A3 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอินทรีย์

A3010 ของเสียจากการผลิตสินแร่กระบวนการผลิต Petroleum coke และ Bitumen

A3020 ของเสียประเภทน้ำมันแร่ที่มีสภาพไม่เหมาะสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม

A3030 ของเสียซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยกากตะกอนสารประกอบที่ใช้ป้องกันเครื่องยนต์ดับ ที่มีตะกั่วเป็นองค์ประกอบ

² รายการนี้ไม่รวมเศษชิ้นส่วนจากเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้า

³ สารพีซีบีที่ระดับความเข้มข้นไม่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

- A3040 ของเสียประเภทของเหลวที่ใช้ถ่ายเทความร้อน
- A3050 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเซอร์ กาว/ผลิตภัณฑ์ประเภทกาว ยกเว้น ของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (สัมพันธ์กับรายการ B4020 ในบัญชีรายชื่อ B)
- A3060 ของเสียประเภทไนโตรเซลลูโลส
- A3070 ของเสียประเภทฟีนอล สารประกอบฟีนอล รวมทั้งคลอโรฟีนอล ทั้งในรูปของเหลวหรือกากตะกอน
- A3080 ของเสียประเภทอีเทอร์ ไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B
- A3090 ของเสียที่เกิดจากฝุ่นหนัง เก้า กากตะกอน และแป้ง ที่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์ หรือ สารทำลาย สิ่งมีชีวิต (สัมพันธ์กับรายการ B3100 ในบัญชีรายชื่อ B)
- A3100 ของเสียประเภทเศษหนังหรือส่วนประกอบของหนังที่ไม่เหมาะสำหรับการผลิตหนังซึ่งมีสารประกอบโครเมียม เฮกซะวาเลนต์ หรือ สารทำลายสิ่งมีชีวิต สารทำลายสิ่งมีชีวิต ที่สอดคล้องตามบัญชีรายชื่อ B
- A3110 ของเสียจากการผลิตหนังแกะ ที่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์ หรือ สารทำลายสิ่งมีชีวิต หรือสารติดเชื้อ
- A3120 ปุยขนาดเล็กที่มีการตัด หั่น ซอย
- A3130 ของเสียประเภทสารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์
- A3140 ของเสียประเภทตัวทำละลายอินทรีย์ที่ไม่มีฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ แต่ยกเว้นของเสียเช่นที่ระบุในบัญชี รายชื่อ B
- A3150 ของเสียประเภทตัวทำละลายอินทรีย์ที่มีฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ
- A3160 กากของเสียจากการกลั่นของเหลวที่ไม่ละลายน้ำทั้งที่มีฮาโลเจนและที่ไม่มีฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบใน กระบวนการนำตัวทำละลายอินทรีย์กลับมาใช้ใหม่
- A3170 ของเสียจากการผลิต Aliphatic halogenated hydrocarbon ได้แก่ คลอโรมีเทน ไดคลอโรอีเทน ไวนิลคลอไรด์ ไวนิลอิตีนคลอไรด์ อัลลิลคลอไรด์ และอีพิกลอไฮดริน

- A3180 ของเสียและชิ้นส่วนที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยโพลีคลอรีเนทเตดโบฟีนิล โพลีคลอรีเนทเตดเตอร์ฟีนิล โพลีคลอรีเนทเตดแนฟธาลิน หรือโพลีโบรมิเนทเตดโบฟีนิล หรือโพลีโบรมิเนทเตดอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันที่ระดับความเข้มข้นกว่า 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม⁴ หรือมากกว่า
- A3190 กากน้ำมันดิน (ยกเว้น Asphalt cements) ที่เกิดจากโรงกลั่นน้ำมัน และกระบวนการกลั่น หรือการบำบัดอินทรีย์วัตถุด้วยวิธีไพโรไลติก
- A3200 บิทูมินัส (ของเสียขี้เถ้า - asphalt waste) จากการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ซึ่งมีน้ำมันดิน (tar) เป็นองค์ประกอบ (สัมพันธ์กับรายการ B 2050 ในบัญชีรายชื่อ B)

A4 ของเสียที่มีองค์ประกอบอินทรีย์และอินทรีย์

- A4010 ของเสียจากการผลิต การเตรียม และการใช้ผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม แต่ยกเว้นของเสียเช่นที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B
- A4020 ของเสียจากการรักษาพยาบาล หรือโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ พยาบาล ทันตกรรม การรักษาสัตว์ หรือที่เกิดจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลอื่น ๆ
- A4030 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารทำลายสิ่งมีชีวิต และ Phytopharmaceuticals รวมถึงของเสียประเภทสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์และยาปราบวัชพืช ซึ่งไม่ได้คุณภาพตามกำหนด หรือหมดอายุ⁵ หรือไม่เหมาะสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม
- A4040 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้สารเคมีรักษาเนื้อไม้⁶
- A4050 ของเสียที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสาร ดังต่อไปนี้
 - ไชยาไนด์อินทรีย์ ยกเว้น กากโลหะมีค่าที่เป็นของแข็งซึ่งมีสารไชยาไนด์อินทรีย์ในปริมาณน้อย
 - ไชยาไนด์อินทรีย์
- A4060 ของเสียผสมระหว่างน้ำมัน/น้ำ หรือ ไฮโดรคาร์บอน/น้ำ หรืออยู่ในรูปอิมัลชัน

⁴ ระดับ 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมนี้ ได้รับการพิจารณาว่าเป็นระดับที่เหมาะสมสำหรับของเสียทุกประเภทในระดับนานาชาติ หลายประเทศได้มีการกำหนดระดับบังคับตามกฎหมายสำหรับของเสียพิเศษบางชนิดในระดับที่ต่ำกว่า (เช่น 20 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

⁵ หมดอายุ หมายถึง ไม่ได้ใช้ภายในเวลาที่แนะนำโดยผู้ผลิต

⁶ รายการนี้ไม่รวมถึงไม้ที่ได้รับการรักษาด้วยสารเคมีรักษาเนื้อไม้นั้น

- A4070 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้หมัก สีย้อม สารสี สี น้ำมันครั่ง และน้ำมันชักเงา ยกเว้น ของเสียเช่นว่าใด ๆ ที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B
- A4080 ของเสียที่สามารถระเบิดได้ (แต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B)
- A4090 ของเสียประเภทสารละลายกรด หรือด่าง นอกเหนือจากที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (สัมพันธ์กับรายการ B2120 ใน บัญชีรายชื่อ B)
- A4100 ของเสียจากอุปกรณ์ควบคุมมลพิษสำหรับการบำบัดก๊าซเสียจากอุตสาหกรรมแต่ยกเว้นของเสียเช่นว่าที่ระบุใน บัญชีรายชื่อ B
- A4110 ของเสียที่มีหรือประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสาร ดังต่อไปนี้
 - Congenor ใด ๆ ของสารคลอรีเนตเต็ด โดเบนโซ-ฟิวแรน
 - Congenor ใด ๆ ของสารโพลีคลอรีเนตเต็ด โดเบนโซ-ไดออกซิน
- A4120 ของเสียที่มีหรือประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสารประกอบเปอร์ออกไซด์
- A4130 ของเสียประเภทบรรจุภัณฑ์ หรือภาชนะบรรจุที่มีสารในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดง ลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3
- A4140 ของเสียประเภทที่ประกอบหรือมีสารเคมีที่ไม่ได้คุณภาพตามที่กำหนดหรือหมดอายุ⁷ซึ่งสอดคล้องกับรายการใน ภาคผนวก 1 และที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3
- A4150 ของเสียสารเคมีที่เกิดจากการศึกษาวิจัยและพัฒนาหรือกิจกรรมการสอนซึ่งยังไม่ได้จำแนกชนิดและ/หรือเป็น สิ่งใหม่และมีผลต่อสุขภาพอนามัย และหรือสิ่งแวดล้อมยังไม่เป็นที่ทราบกัน
- A4160 Activated carbon ที่ใช้แล้ว ซึ่งไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ B (สัมพันธ์กับรายการ B2060 ในบัญชีรายชื่อ B)

⁷ หมดอายุ หมายถึง ไม่ได้ใช้ภายในเวลาที่แนะนำโดยผู้ผลิต

ภาคผนวก 9

บัญชีรายชื่อ B

ของเสียที่มีในภาคผนวกจะไม่ใช่ของเสียที่ครอบคลุมโดยข้อ 1 ย่อหน้า 1 (ก) ของอนุสัญญานี้ หากว่าของเสียนั้นไม่มีวัตถุในภาคผนวก 1 จนเป็นเหตุให้แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

B1 ของเสียประเภทโลหะและที่มีโลหะในองค์ประกอบ

B1010 ของเสียโลหะและโลหะผสมในรูปโลหะที่ไม่ฟุ้งกระจาย

- โลหะมีค่า (กลุ่มทอง เงิน แพลทินัม แต่ไม่รวมปรอท)
- เศษเหล็กและเหล็กกล้า
- เศษทองแดง
- เศษนิกเกิล
- เศษอะลูมิเนียม
- เศษสังกะสี
- เศษดีบุก
- เศษทังสแตน
- เศษโมลิบดีนัม
- เศษแทนทาลัม
- เศษแมกนีเซียม
- เศษโคบอลต์
- เศษบิสมีท
- เศษไทเทเนียม
- เศษเซอร์โคเนียม
- เศษแมงกานีส
- เศษเจอร์เมเนียม
- เศษเวเนเดียม
- เศษแฮฟเนียม อินเดียม ไนโอเบียม รีเนียม และแกดเลียม
- เศษธอเรียม
- เศษโลหะจำพวกที่หายาก
- เศษโครเมียม

B1020 เศษโลหะที่สะอาดไม่ปนเปื้อน รวมถึงโลหะผสมในรูปสำเร็จขนาดใหญ่ (แผ่น เพลท ล้ำ แท่ง ฯลฯ) ของ

- เศษพลวง
- เศษเบริลเลียม
- เศษแคดเมียม
- เศษตะกั่ว (แต่ยกเว้นแบตเตอรี่ชนิด ตะกั่ว-กรด)
- เศษซีลีเนียม
- เศษเทลลูเรียม

B1030 เศษโลหะที่หลอมยากซึ่งมีกากเจือปน

B1031 ของเสียโลหะและโลหะผสม ในรูปโลหะที่ฟุ้งกระจายได้ (ผงโลหะ) ของโมลิบดีนัม ทังสแตน ไทเทเนียม แทนทาลัม ไนโอเบียม และ รีนีเยม ยกเว้น ของเสียเช่นว่า ที่ระบุในบัญชีรายชื่อ A ภายใต้รายการ A1050 กาก ตะกอนจากการชุบโลหะ

B1040 เศษชิ้นส่วนจากเครื่องกำเนิดพลังงานไฟฟ้าที่ไม่ปนเปื้อนน้ำมันหล่อลื่น สารพีซีบี หรือพีซีที จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นเป็นอันตราย

B1050 โลหะที่ไม่มีเหล็กผสม เศษชิ้นส่วนหนัก ที่ไม่มีวัตถุในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นมากเพียงพอที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3⁸

B1060 ของเสียประเภทซีลีเนียม และเทลลูเรียม ในรูปธาตุโลหะ รวมถึงที่เป็นผง

B1070 ของเสียประเภททองแดงและโลหะผสมทองแดงในรูปที่ฟุ้งกระจายได้ หากของเสียนั้นไม่มีองค์ประกอบในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่ของเสียนั้นแสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

B1080 แก้วและกากสังกะสี รวมถึงกากโลหะผสมสังกะสีในรูปที่ฟุ้งกระจายได้ หากของเสียนั้นไม่มีองค์ประกอบในภาคผนวก 1 ในความเข้มข้นจนทำให้แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 หรือแสดงลักษณะอันตราย H4.3⁹

B1090 ของเสียประเภทแบตเตอรี่ที่เป็นไปตามกำหนด ยกเว้นที่ทำด้วย ตะกั่ว แคดเมียม หรือปรอท

⁸ ระดับการที่ปนเปื้อนด้วยวัตถุในภาคผนวกที่ 1 ขั้นต่ำที่เริ่มทำให้เกิดกระบวนการ รวมถึงกระบวนการรีไซเคิลซึ่งอาจเป็นผลให้เกิดการแยกส่วนประกอบที่มีวัตถุในภาคผนวกที่ 1 จนมีความเข้มข้นมากเพียงพอจรถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวกที่ 3

⁹ สถานะของแก้วสังกะสีในปัจจุบันได้รับการทบทวนและมีข้อเสนอแนะจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยค้าและการพัฒนา และการค้าว่าแก้วสังกะสีไม่ควรจัดเป็นสินค้าอันตราย

- B1100 ของเสียที่มีองค์ประกอบของโลหะจากการหลอมโลหะ การถลุงโลหะ และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ดังต่อไปนี้
- แห้งสังกะสีแข็ง
 - ซีโลหะที่มีสังกะสี:
 - ซีโลหะ : สังกะสีส่วนบนจากการชุบโลหะ (มากกว่าร้อยละ 90 ของสังกะสี)
 - ซีโลหะ : สังกะสีส่วนล่างจากการชุบโลหะ (มากกว่าร้อยละ 92 ของสังกะสี)
 - ซีโลหะจากการหล่อโดยวิธีฉีดสังกะสีร้อนเหลวเข้าไปในแม่พิมพ์ (มากกว่าร้อยละ 85 ของสังกะสี)
 - ซีโลหะสังกะสีจากเครื่องชุบโลหะ : ร้อน (batch) (มากกว่าร้อยละ 92 ของสังกะสี)
 - เศษสังกะสี
 - เศษอะลูมิเนียม ยกเว้นตะกรันเกลือ
 - ตะกรันจากกระบวนการเตรียมทองแดงเพื่อนำเข้าไปทำให้บริสุทธิ์ หรือกระบวนการต่อไปที่ไม่มีสารหนู ตะกั่ว หรือแคดเมียมเจือปน จนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นแสดงลักษณะอันตรายตามภาคผนวก 3
 - ของเสียของ refractory linings รวมถึง crucibles จากการหลอมทองแดง
 - ตะกรันจากกระบวนการเตรียมโลหะมีค่าเพื่อนำไปทำให้บริสุทธิ์
 - ตะกรันดีบุกที่มีแทนทาลัมในองค์ประกอบน้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของดีบุก
- B1110 ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้
- ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ประกอบด้วยโลหะหรือโลหะผสม
 - ของเสียประเภทเศษหรือชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์¹⁰ (รวมถึงแผงวงจร) ที่ไม่มีองค์ประกอบซึ่งได้แก่ หม้อเก็บประจุไฟฟ้าและแบตเตอรี่อื่น ๆ ที่รวมในบัญชีรายชื่อ A สวิตช์ที่มีปรอทเป็นองค์ประกอบ แก้วจากหลอด Cathode-ray และ activated glass อื่น ๆ และหม้อเก็บประจุไฟฟ้าที่มีสารพีซีบี หรือที่ไม่ปนเปื้อนด้วยองค์ประกอบในภาคผนวก 1 (เช่น แคดเมียม ปรอท ตะกั่ว โพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล) หรือที่ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นได้รับการกำจัดจนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นไม่มีลักษณะใด ๆ ตามภาคผนวก 3 (สัมพันธ์กับรายการ A1180 ในบัญชีรายชื่อ A)
 - ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (รวมถึงแผงวงจร สายไฟ และองค์ประกอบอิเล็กทรอนิกส์) ที่มีจุดประสงค์เพื่อนำมาใช้ซ้ำ¹¹ และไม่ใช่เพื่อการรีไซเคิลหรือกำจัดขั้นสุดท้าย¹²
- B1115 ของเสียสายเคเบิลที่เคลือบหรือหุ้มด้วยพลาสติก ซึ่งไม่รวมที่ระบุในบัญชีรายชื่อ A 1190 ยกเว้น แต่ของเสียเหล่านั้นมีจุดมุ่งหมาย เพื่อดำเนินการตามภาคผนวก 4A หรือ การกำจัดอื่นๆ ที่ทุกขั้นตอนไม่มีการควบคุม อุณหภูมิ เช่น การเผาในที่โล่ง

¹⁰ รายการนี้ไม่รวมเศษจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

¹¹ การใช้ซ้ำรวมถึงการซ่อมแซม การเปลี่ยนซ่อมโดยโครงการ (refurbishment) การปรับปรุงดีขึ้น แต่ไม่รวมถึงการประกอบใหม่

¹² ในบางประเทศ วัตถุซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อนำมาใช้ซ้ำโดยตรง จะไม่พิจารณาว่าเป็นของเสีย

B1120 สารเร่งปฏิกิริยา (catalyst) ใช้แล้ว (ยกเว้นของเหลวที่ใช้เป็นสารเร่งปฏิกิริยา) ที่มีสารดังต่อไปนี้

โลหะ transition ยกเว้นของเสียประเภทสารเร่งปฏิกิริยา (สารเร่งปฏิกิริยาใช้แล้ว สารเร่งปฏิกิริยาใช้แล้วที่อยู่ในรูปของเหลวหรือสารเร่งปฏิกิริยาอื่น ๆ) ในบัญชีรายชื่อ A	สแกนเดียม วานาเดียม แมงกานีส โคบอลต์ ทองแดง ลิเทียม ไนโอเบียม แฮฟเนียม ทังสแตน	ไทเทเนียม โครเมียม เหล็ก นิกเกิล สังกะสี เซอร์โคเนียม โมลิบดีนัม แทนทาลัม รีเนียม
แลนธาไนด์ (โลหะหายาก)	แลนธะนัม เพรซีโอดีเมียม ซาแมเรียม แกโดลิเนียม ดิสโพรเซียม เออร์เบียม อิตเทอร์เบียม	ซีเรียม นีโอดีเมียม ยูโรเพียม เทอร์เบียม โฮลเมียม ทูลเลียม ลูทีเซียม

- B1130 สารเร่งปฏิกิริยาใช้แล้วที่มีโลหะมีค่าในองค์ประกอบที่ผ่านการทำความสะอาดแล้ว
- B1140 กากในรูปของแข็งที่มีโลหะมีค่าในองค์ประกอบ ซึ่งมีไซยาไนด์อนินทรีย์ปริมาณน้อย
- B1150 ของเสียโลหะผสมและโลหะมีค่า (กลุ่มทอง เงิน แพลทตินัม แต่ไม่รวมปรอท) ในรูปที่ไม่ใช่ของเหลวและฟุ้งกระจายได้ในบรรยากาศและฉลากที่เหมาะสม
- B1160 ถ้ำโลหะมีค่าจากการเผาแผงวงจรในเตาเผา (สัมพันธ์กับรายการ A1150 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B1170 ถ้ำโลหะมีค่าจากการเผาฟิล์มถ่ายภาพในเตาเผา
- B1180 ของเสียประเภทฟิล์มถ่ายภาพที่มีสารประกอบของธาตุฮาโลเจนและเงิน (Silver halides) และโลหะเงิน (metallic silver)
- B1190 ของเสียประเภทกระดาษอัดภาพที่มีเงินเฮไลด์ (Silver halides) และโลหะเงิน (metallic silver)
- B1200 ตะกรันโลหะที่มีลักษณะเป็นเม็ดที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า

- B1210 ตะกรันโลหะที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า รวมถึงตะกรันที่เป็นแหล่งกำเนิดของไทเทเนียมไดออกไซด์ และวาเนเดียม
- B1220 ตะกรันจากการผลิตสังกะสี ที่มีเหล็กปริมาณสูง (มากกว่าร้อยละ 20) ซึ่งถูกนำมาปรับเสถียรทางเคมี และนำมาใช้ให้การก่อสร้าง โดยดำเนินการตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรม (เช่น DIN 4301)
- B1230 เศษจากการบดที่เกิดจากการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า
- B1240 เกล็ด/สะเก็ดจากการบดทองแดงออกไซด์
- B1250 ยานพาหนะที่มีเครื่องยนต์ ที่หมดอายุการใช้งานแล้วที่ไม่มีของเหลวหรือองค์ประกอบอันตรายอื่นๆ

B2 ของเสียที่มีสารอินทรีย์เป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งอาจมีโลหะและสารอินทรีย์

- B2010 ของเสียจากกระบวนการทำเหมืองในรูปที่ไม่ฟุ้งกระจายจาก
- ของเสียประเภทแกรไฟต์ธรรมชาติ
 - ของเสียประเภทหินชนวน ไม่ว่าจะตัดหรือเล็มอย่างหยาบ ๆ โดยเลื่อยหรืออื่นใด
 - ของเสียประเภทไม้ก้ำ
 - ของเสียประเภท Leucite Nepheline และ Nepheline syenite
 - ของเสียประเภทเฟลด์สปาร์
 - ของเสียฟลูออสปาร์
 - ของเสียประเภทซิลิกาในรูปของแข็ง ยกเว้นของเสียนั้นใช้ในกระบวนการหลอมเหล็ก/แก้ว
- B2020 ของเสียประเภทแก้วในรูปไม่ฟุ้งกระจาย
- เศษแก้วที่รวบรวมมาเพื่อหลอมใหม่ ของเสียอื่น และเศษของแก้ว ยกเว้นแก้วจากหลอด Cathode-ray และ activated glass อื่น ๆ
- B2030 ของเสียประเภทเซรามิคในรูปไม่ฟุ้งกระจาย
- ของเสียโลหะกันความร้อน (ของผสมเซรามิคโลหะ)
 - ไยเซรามิค ที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น
- B2040 ของเสียอื่นที่มีองค์ประกอบอินทรีย์หลักดังนี้
- แคลเซียมซัลเฟตที่ทำให้บริสุทธิ์บางส่วน ซึ่งผลิตจากก๊าซที่ระบายออกจากปล่องซึ่งไม่ซัดซัลเฟอร์ (FGD) ออกแล้ว
 - ของเสียประเภทฝาผนังยิปซัม หรือ ฝาผนังพลาสติก จากการผลิตอาคาร
 - ตะกรันจากการผลิตทองแดง ที่มีเหล็กปริมาณสูง (มากกว่าร้อยละ 20) ซึ่งถูกนำมาปรับเสถียรทางเคมี และนำมาใช้ในการก่อสร้างและใช้เป็นวัสดุสำหรับขัด (abrasive applications) โดยดำเนินการตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรม (เช่น DIN 4301 และ DIN 8201)

- กำมะถัน ในรูปของแข็ง
- หินปูน จากการผลิตแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (ที่มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างน้อยกว่า 9)
- โซเดียมคลอไรด์ โพแทสเซียมคลอไรด์ และแคลเซียมคลอไรด์
- คาโบรันดัม (ซิลิกอนคาร์ไบด์)
- คอนกรีตแตก
- ลิเทียม-แทนทาลัม และลิเทียม-ไนโอเบียมที่มีเศษแก้วเป็นองค์ประกอบ

- B2050 ถ้ำลอยจากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากถ่านหินที่ไม่รวมในบัญชีรายชื่อ A (สัมพันธ์กับรายการ A2060 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B2060 activated carbon ใช้แล้วที่ไม่มีวัตถุในภาคผนวก 1 จนถึงขอบเขตที่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 ตัวอย่างเช่น คาร์บอน ที่เป็นผลจากการปรับปรุงคุณภาพน้ำดื่มสำหรับพอกา และกระบวนการอุตสาหกรรมอาหารและการผลิตวิตามิน (สัมพันธ์กับรายการ A4160 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B2070 กากตะกอนแคลเซียมฟลูออไรด์
- B2080 ของเสียประเภทยิปซัมที่เกิดจากกระบวนการอุตสาหกรรมเคมีที่ไม่รวมในบัญชีรายชื่อ A (สัมพันธ์กับรายการ A4140 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B2090 ของเสียประเภทปลายขั้วบวกจากการผลิตอะลูมิเนียมหรือเหล็กกล้า ที่ทำด้วยถ่านโค้ก หรือปิทูเมน และได้รับการทำความสะอาดตามข้อกำหนดทางอุตสาหกรรมตามปกติ (ยกเว้นปลายขั้วบวกจากอุตสาหกรรมคลออัลคาไลน์ อิเล็กโทรไลส์ และถลุงโลหะ)
- B2100 ของเสียประเภทสารประกอบอะลูมิเนียมที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ และของเสียประเภทออกไซด์ของอะลูมิเนียม และกากจากการผลิตออกไซด์ของอะลูมิเนียม ยกเว้นวัตถุดิบที่ใช้สำหรับการทำความสะอาดก๊าซ การตกตะกอน หรือการกรอง
- B2110 กากแร่อะลูมิเนียม ("Bauxite residue หรือ red mud") (ที่มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างตั้งแต่ปานกลางจนถึงไม่เกิน 11.5)
- B2120 ของเสียประเภทสารละลายกรดหรือด่าง ที่มีความเป็นกรดเป็นด่างเป็นกลางมากกว่า 2 แต่น้อยกว่า 11.5 ซึ่งไม่กัดกร่อนหรือเป็นอันตรายอื่นใด (สัมพันธ์กับรายการ A4090 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B2130 บิทูมินัส (ของเสียยางมะตอย - asphalt waste) จากการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนที่ไม่มีน้ำมันดินปนเปื้อน (สัมพันธ์กับรายการ A3200 ในบัญชีรายชื่อ A)

B3 ของเสียที่มีองค์ประกอบอินทรีย์หลัก ซึ่งอาจมีโลหะและอนินทรีย์สาร

- B3010 ของเสียประเภทพลาสติกที่เป็นของแข็ง ดังนี้
วัตถุพลาสติกและพลาสติกผสมดังต่อไปนี้ ที่ไม่ผสมกับของเสียอื่นและเตรียมจนได้คุณภาพที่กำหนด

¹ ระดับความเข้มข้นของเบนโซล (เอ) ไพรีน ไม่ควรมากกว่าหรือเท่ากับ 50 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

- เศษพลาสติกของโพลีเมอร์และโคโพลีเมอร์ที่ไม่มีธาตุฮาโลเจนเป็นองค์ประกอบ¹ เช่น
 - เอทิลีน
 - สไตรีน
 - โพลีพรพิลีน
 - โพลีเอทิลีน เทอร์เรพาทาเลต
 - อคริโลไนไตรล์
 - บิวทาไดอิน
 - โพลีอะเซตัล
 - โพลีอะไมด์
 - โพลีบิวทิลีน เทอร์เรพาทาเลต
 - โพลีคาร์บอนเนต
 - โพลีอีเทอร์
 - โพลีฟีนิลีน ซัลไฟด์
 - อะคริลิก โพลีเมอร์
 - อัลเคน C10-C13 (พลาสติกไซเซอร์)
 - โพลียูรีเทน (ไม่มีสาร CFCs)
 - โพลีซิลิโคน
 - โพลีเมทิล เมทาคริเลต
 - โพลีไวนิล อัลกอฮอล์
 - โพลีไวนิล บิวไทรอล
 - โพลีไวนิล อะซิเตต
- ของเสียประเภทเรซินที่ผ่านการบำบัดแล้ว ดังต่อไปนี้
 - เรซิน ยูเรีย พอร์มาลดีไฮด์
 - เรซิน ฟีนอล พอร์มาลดีไฮด์
 - เรซิน เมลามีน พอร์มาลดีไฮด์
 - เรซิน อีพอกซี
 - เรซิน อัลคอล์
 - โพลีอะไมด์

¹ เป็นที่เข้าใจว่าเศษเหล่านั้นได้ผ่านการทำเป็นโพลีเมอร์อย่างสมบูรณ์

ของเสียประเภทฟลูออรีเนตด โพลีเมอร์ 14 ดังต่อไปนี้

- เปอร์ฟลูออโรเอทิลีน / โพรโพลีน (เอฟอีพี)
- เปอร์ฟลูออโร อัลโคซิล อัลเคน
 - เตตระ ฟลูออโรเอทิลีน/เปอร์ฟลูออโร ไวนิล อีเทอร์ (พีเอฟเอ)
 - เตตระ ฟลูออโรเอทิลีน/เปอร์ฟลูออโร เมทิล ไวนิล อีเทอร์ (เอ็มเอฟเอ)
- โพลีไวนิลฟลูออไรด์ (พีวีเอฟ)
- โพลีไวนิลอิดีนฟลูออไรด์ (พีวีดีเอฟ)

B3020 ของเสียประเภทผลิตภัณฑ์ของกระดาษ กระดาษแข็ง กระดาษ

วัตถุดังต่อไปนี้ ที่ไม่ผสมกับของเสียอันตราย ได้แก่ ของเสียและเศษกระดาษ หรือบอร์ดกระดาษ ดังต่อไปนี้

- กระดาษหรือกระดาษแข็งที่ไม่ฟอกขาว กระดาษหรือกระดาษแข็งที่เป็นลูกฟูก
- กระดาษหรือกระดาษแข็งอื่น ซึ่งส่วนใหญ่ทำจากเยื่อที่ฟอกขาวด้วยสารเคมีที่ไม่มีสี
- กระดาษหรือกระดาษแข็งซึ่งส่วนใหญ่ทำจากเยื่อกระดาษแบบ mechanical (ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน)
- อื่น ๆ เช่น 1) กระดาษแข็งที่มีการเคลือบ (laminated) 2) เศษที่จำแนกไม่ได้

B3030 ของเสียสิ่งทอ

วัตถุดังต่อไปนี้ ที่ไม่ผสมกับของเสียอื่น และได้รับการเตรียมจนได้คุณภาพที่กำหนด

- ของเสียประเภทไหม (รวมถึงรังไหมที่ไม่เหมาะสำหรับม้วน ของเสียประเภทไหมพรมแต่ยกเว้น garnetted stock)
 - ไหมแข็ง หรือสาบไม่ได้
 - อื่น ๆ
- ของเสียจากขนแกะหรือขนสัตว์ทั้งที่ละเอียดหรือหยาบ รวมถึงของเสียประเภทไหมพรม ยกเว้น garnetted stock
 - เส้นใยสั้นๆ จากขนแกะหรือจากขนสัตว์ละเอียด
 - ของเสียอื่น ๆ จากขนแกะหรือจากขนสัตว์ละเอียด
 - ของเสียจากขนสัตว์หยาบ
- ของเสียประเภทฝ้าย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรม และ garnetted stock)
 - ของเสียประเภทไหมพรม (รวมถึงของเสียประเภทด้าย)
 - garnetted stock
 - อื่น ๆ
- เศษปอจากต้นแฟลกซ์ที่นำมาทำผ้าลินิน และของเสีย
- เศษปอและของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของป่านแท้ชนิด Cannabis sativa L.
- เศษปอและของเสีย (รวมถึงของเสียประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของปอกระเจาและเส้นใยสิ่งทออื่นๆ (ยกเว้นแฟลกซ์ ป่านแท้ และป่านรามิ)

¹ของเสียที่เกิดขึ้นภายหลังการบริโภค ได้รับการยกเว้นจากรายการนี้ :

- ของเสียไม่ควรได้รับการผสม
- ปัญหาจากการเผาในที่โล่ง ควรได้รับการพิจารณา

- เศษปอและของเสี้ยว (รวมถึงของเสี้ยวประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของเยื่อไม้จำพวกยาดำและเส้นใยสิ่งทออื่น ๆ ของไม้ตระกูลดอกโค
- เศษปอ เส้นใยสั้นๆ และของเสี้ยว (รวมถึงของเสี้ยวประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของมะพร้าว
- เศษปอ เส้นใยสั้นๆ และของเสี้ยว (รวมถึงของเสี้ยวประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของปอมนิลา (ป่านมนิลา หรือ *Musa textilis* Nee)
- เศษปอ เส้นใยสั้นๆ และของเสี้ยว (รวมถึงของเสี้ยวประเภทไหมพรม และ garnetted stock) ของป่านรามี่ และเส้นใยสิ่งทอจากพืชอื่น ๆ ที่ไม่ระบุหรือรวมไว้เป็นอย่างอื่น
- ของเสี้ยว (รวมถึงเส้นใยสั้นๆ ของเสี้ยวประเภทไหมพรมและ garnetted stock) ของเส้นใยที่มนุษย์ทำขึ้น ได้แก่
 - เส้นใยสังเคราะห์
 - เส้นใยเทียม
- เลื่อผ้าและชิ้นส่วนสิ่งทออื่น ๆ ที่สวมใส่แล้ว
- เศษเลื่อผ้าเก่าใช้แล้ว เศษเชือกชนิดพัน เชือก เคเบิล และชิ้นส่วนเชือกชนิดพัน ของวัตถุสิ่งทอที่ไม่สวมใส่แล้ว
 - ที่จำแนกชนิด
 - อื่น ๆ

B3035 ของเสี้ยวประเภทพรม สิ่งทอที่ใช้คลุมพื้น

B3040 ของเสี้ยวประเภทยาง
วัตถุดังต่อไปนี้ ที่ไม่ได้ผสมกับของเสี้ยวอื่น

- ของเสี้ยวและเศษของยางแข็ง (เช่น ยางผสมกำมะถัน ebonite)
- ของเสี้ยวยางอื่น ๆ (ยกเว้น ของเสี้ยวที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น)

B3050 ของเสี้ยวประเภทไม้ และคอร์กที่ไม่ได้บำบัด ดังนี้

- เศษและของเสี้ยวประเภทไม้ ทั้งที่เป็นรูปขุง ก้อน ก้อนกลม หรือรูปอื่นที่คล้ายกัน
- ของเสี้ยวประเภทคอร์ก ได้แก่ คอร์กที่บิด ทำให้เป็นเม็ด หรือบีบอัด

B3060 ของเสี้ยวที่เกิดจากอุตสาหกรรมอาหารซึ่งไม่ติดเชื้อ

- กาก/ตะกอนไวน์
- ของเสี้ยวประเภทพืชผักที่ทำให้ปราศจากเชื้อ และทำให้แห้ง กากและวัสดุพลอยได้ ไม่ว่าจะป็นรูปก้อนกลม รูปที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ หรืออื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งไม่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น
- ไขมัน ได้แก่ กากจากการบำบัดสารไขมันหรือไขมันจากสัตว์หรือพืช
- ของเสี้ยวจากกระดูกและเขา ซึ่งใช้งานไม่ได้แล้ว ได้รับการขจัดไขมันออก เตรียมอย่างง่าย (แต่ไม่เป็นรูปเป็นร่าง) บำบัดด้วยกรด หรือขจัดเยลลาตินออก
- ของเสี้ยวOkdปลา
- เปลือก เปลือกแข็ง ผิว ของโกโก้ และของเสี้ยวอื่น ๆ จากโกโก้
- ของเสี้ยวอื่นจากอุตสาหกรรมอาหารที่ผลิตจากผลิตภัณฑ์เกษตร ยกเว้นวัสดุพลอยได้ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดระดับชาติและนานาชาติ สำหรับการบริโภคของมนุษย์และสัตว์

B3065 ของเสี้ยวจากไขมันและน้ำมันสัตว์ หรือพืชที่รับประทานได้ (เช่น น้ำมันสำหรับทอด) ที่ไม่แสดงลักษณะตามภาคผนวก 3

- B3070 ของเสียต่อไปนี้
- ของเสียจากเส้นผมมนุษย์
 - ของเสียฟาง
 - ราไมซีเลียมที่ทำให้หมดฤทธิ์แล้ว ซึ่งเกิดจากการผลิต เพนิซิลิน ที่จะนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์
- B3080 ของเสียจากเปลือกและเศษยาง
- B3090 เปลือกและของเสียอื่นของหนัง หรือหนังประกอบซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับการผลิตงานหนังที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์และสารทำลายสิ่งมีชีวิต ยกเว้นกากตะกอนหนัง (สัมพันธ์กับรายการ A3100 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B3100 แป้ง กากตะกอน ถั่ว ผุ่น หรือหนัง ที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์ หรือ สารทำลายสิ่งมีชีวิต (สัมพันธ์กับรายการ A3090 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B3110 ของเสีย Fellmongery ที่ไม่มีสารประกอบโครเมียมเฮกซะวาเลนต์หรือสารทำลายสิ่งมีชีวิต หรือสารติดเชื้อ (สัมพันธ์กับรายการ A3110 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B3120 ของเสียที่ประกอบด้วยสีย้อมอาหาร
- B3130 ของเสียโพลีเมอร์อีเทอร์และของเสียโมโนเมอร์อีเทอร์ที่ไม่อันตราย ซึ่งไม่สามารถก่อรูปเปอร็อกไซด์ได้ vud
- B3140 ของเสียยางที่ขัดด้วยแรงลม ยกเว้นที่มีจุดประสงค์สำหรับการดำเนินการตามภาคผนวก 4A

B4 ของเสียซึ่งมีทั้งองค์ประกอบอินทรีย์และอนินทรีย์

- B4010 ของเสียประกอบด้วยสีน้ำ สีพลาสติก หมึก และน้ำมันชักเงาที่จับตัวแข็งซึ่งไม่มีตัวทำละลายอินทรีย์ โลหะหนัก หรือสารทำลายสิ่งมีชีวิตเป็นองค์ประกอบจนถึงขอบเขตที่ทำให้ของเสียนั้นเป็นอันตราย (สัมพันธ์กับรายการ A4070 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B4020 ของเสียจากการผลิต การผสม และการใช้เรซิน ลาเท็กซ์ พลาสติกไซเซอร์ กาวและผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เกาะยึดปราศจากตัวทำละลาย และสารปนเปื้อนอื่น ที่ไม่ทำให้ของเสียนั้นแสดงลักษณะตามภาคผนวก 3 ซึ่งไม่ได้กำหนดในบัญชีรายชื่อ A ตัวอย่างเช่น ละลายน้ำหรือกาวที่ทำจากแป้ง โปรตีนจากนม เดกซ์ทริน เซลลูโลส อีเทอร์ โพลีไวนิล แอลกอฮอล์ (สัมพันธ์กับรายการ A3050 ในบัญชีรายชื่อ A)
- B4030 กล้องแบบใช้ครั้งเดียวที่ใช้งานแล้วพร้อมแบตเตอรี่ที่ไม่รวมอยู่ในบัญชีรายชื่อ A

พิธีสารบาเซลว่าด้วยความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

อารัมภบท

ภาคีพิธีสาร

คำนำถึง

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับหลักการที่ 13 ของปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา พ.ศ.2535 ซึ่งเกี่ยวกับรัฐต้องพัฒนาตราสารทางกฎหมายของประเทศและระหว่างประเทศเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายสำหรับผู้ได้รับความเสียหายจากมลพิษและความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

ในฐานะเป็น

ภาคีของอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

คำนำถึง

พันธกรณีภายใต้อนุสัญญา

ตระหนักถึง

ความเสี่ยงของความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม ที่มีสาเหตุมาจากของเสียอันตรายและของเสียอื่นและการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียเหล่านั้น

กังวลถึง

ปัญหาการเคลื่อนย้ายข้ามแดนอย่างผิดกฎหมายของของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ผูกพันต่อ

ข้อ 12 ของอนุสัญญา และมุ่งเน้นความจำเป็นในการกำหนดกฎระเบียบและขั้นตอนที่เหมาะสมในด้านความรับผิดชอบ และการชดใช้ความเสียหายที่เป็นผลจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น

เชื่อมั่นว่า

ความต้องการที่จะให้มีความรับผิดชอบบุคคลที่สาม และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อประกันว่าจะมีการชดใช้ที่เพียงพอ และโดยพลันสำหรับความเสียหายที่เป็นผลจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดของเสียอันตรายและของเสียอื่น

ข้อ 1**วัตถุประสงค์**

วัตถุประสงค์ของพิธีสารคือจัดให้มีระบบการบริหารจัดการที่ครอบคลุมความรับผิดและการชดใช้ความเสียหายอย่างเพียงพอ และโดยพลันสำหรับความเสียหายอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและของเสียอื่นๆ และการกำจัด รวมถึงการเคลื่อนย้ายที่ผิดกฎหมายของของเสียดังกล่าว

ข้อ 2**คำนิยาม**

1. คำนิยามของคำต่างๆ ที่กำหนดในอนุสัญญาจะใช้บังคับกับพิธีสาร เว้นแต่กำหนดให้เป็นอย่างอื่นในพิธีสาร
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสาร
 - (ก) "อนุสัญญา" หมายถึง อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด
 - (ข) "ของเสียอันตรายและของเสียอื่น" หมายถึง ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่มีความหมายตามข้อ 1 ของอนุสัญญา
 - (ค) "ความเสียหาย" หมายถึง
 - (1) การสูญเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บของบุคคล
 - (2) การสูญเสียหรือความเสียหายของทรัพย์สินที่นอกเหนือจากทรัพย์สินของบุคคลผู้รับผิดชอบ ตามพิธีสารนี้
 - (3) การสูญเสียเงินได้ที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลมาจากความเสื่อมโทรมจากสภาพแวดล้อม โดยคำนึงถึงรายรับและรายจ่าย

- (4) ค่าใช้จ่ายของมาตรการที่ใช้ในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้คืนสู่สภาพเดิม โดยจำกัดเฉพาะ ค่าใช้จ่ายของมาตรการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ หรือจะดำเนินการต่อไป และ
- (5) ค่าใช้จ่ายของมาตรการป้องกัน รวมทั้งการสูญเสียหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมาตรการดังกล่าวเท่าที่ ความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากคุณสมบัติอันตรายของของเสีย ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายและการกำจัด ของเสียอันตรายและของเสียอื่นที่ระบุไว้ในอนุสัญญา
- (ง) "มาตรการฟื้นฟู" หมายถึง มาตรการที่เหมาะสมใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน ฟื้นฟูหรือซ่อมแซม สิ่งแวดล้อมในส่วนที่เสียหายหรือถูกทำลายให้กลับคืนสู่สภาพเดิม โดยกฎหมายท้องถิ่น อาจารย์ระดับ ผู้รับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว
- (จ) "มาตรการป้องกัน" หมายถึง มาตรการที่เหมาะสมใดๆ ที่ดำเนินการโดยบุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อป้องกัน ลด หรือบรรเทาการสูญเสียหรือความเสียหาย หรือเพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
- (ฉ) "ภาคีสัญญา" หมายถึง ภาคีพิธีสาร
- (ช) "พิธีสาร" หมายถึง พิธีสารฉบับนี้
- (ซ) "เหตุการณ์" หมายถึง สิ่งใดๆ ที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นชุดอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดเริ่มต้นเดียวกัน ซึ่ง ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นต้นเหตุคุกคามทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (ฌ) "องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค" หมายถึง องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตย ซึ่งรัฐสมาชิกได้ โอนอำนาจในการดำเนินการตามพิธีสารและมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพิธีสาร เพื่อลงนาม ให้ ลัตยابัน เห็นชอบ อนุมัติ ยืนยันหรือยินยอมอย่างเป็นทางการ ตามพิธีสาร
- (ญ) "หน่วยของเงิน" หมายถึง สิทธิพิเศษถอนเงินตามที่กำหนดโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ข้อ 3

ขอบเขตการบังคับใช้

1. พิธีสารมีผลบังคับใช้กับความเสียหายอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่นและการกำจัด รวมถึงการขนส่งที่ผิดกฎหมายจากจุดที่ของเสียได้ถูกขนถ่ายภายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐผู้ส่งออก ภาศิคู่สัญญาอาจแจ้งไปยังผู้เก็บรักษาเกี่ยวกับการยกเว้นการบังคับใช้ของพิธีสารในส่วนที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดน สำหรับเหตุการณ์เช่นว่าที่เกิดในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐผู้ส่งออก สำนักเลขาธิการต้องแจ้งเวียนคำแจ้งของภาศิคู่สัญญาที่ได้รับเกี่ยวกับข้อนี้
2. พิธีสารมีผลบังคับใช้
 - (ก) ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายไปยังจุดหมาย เพื่อดำเนินการตามที่ระบุในภาคผนวก 4 ของอนุสัญญา แต่ไม่รวมการดำเนินการตามวิธี D13 D14 D15 R12 หรือ R13 จนถึงเวลาที่การกำจัดได้ดำเนินการแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ในการแจ้ง ตามข้อ 6 วรรค 9 ของอนุสัญญาหรือหากมิได้มีการจัดทำกรแจ้งดังกล่าว
 - (ข) ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายไปยังจุดหมาย เพื่อดำเนินการตามวิธีการ D13 D14 D15 R12 หรือ R13 ที่ระบุในภาคผนวก 4 ของอนุสัญญา จนกระทั่งกระบวนการกำจัดแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามวิธีการที่แสดงไว้ใน D1 ถึง D12 และ R1 ถึง R11 ในภาคผนวก 4 ของอนุสัญญา
3. (ก) พิธีสารมีผลบังคับใช้เฉพาะกับความเสียหายที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของภาศิคู่สัญญาซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ตามที่ระบุในวรรค 1
 - (ข) ในกรณีที่รัฐผู้นำเข้าเป็นภาศิคู่สัญญาแต่รัฐผู้ส่งออกมิได้เป็นภาศิคู่สัญญา พิธีสารจะมีผลบังคับใช้เฉพาะกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่กำหนดในข้อ 1 ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาที่ผู้กำจัดรับของเสียอันตรายและของเสียอื่น ในกรณีที่รัฐผู้ส่งออกเป็นภาศิคู่สัญญา แต่รัฐผู้นำเข้ามิได้เป็นภาศิคู่สัญญา พิธีสารนี้จะมีผลบังคับใช้เฉพาะกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ตามที่กำหนดในข้อ 1 นับตั้งแต่การขนส่งก่อนถึงผู้กำจัด ในกรณีที่ทั้งรัฐผู้ส่งออกและรัฐผู้นำเข้ามิได้เป็นภาศิคู่สัญญา พิธีสารจะไม่มีผลบังคับใช้
- (ค) ไม่ว่าบทบัญญัติของวรรค ก จะบัญญัติประการใด พิธีสารต้องบังคับใช้กับความเสียหายตามที่กำหนดในข้อ 2 วรรค 2 (ค) (1) (2) และ (5) ของพิธีสารที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจแห่งชาติของรัฐใด

- (ง) ไม่ว่าบทบัญญัติของอนุวรรค ก จะบัญญัติไว้ประการใด พิธีสารซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิภายใต้พิธีสารจะมีผลบังคับใช้กับความเสียหายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐผู้ผ่านตามที่กำหนดในภาคผนวก ก และให้สัตยาบันต่อความตกลงหลายฝ่ายหรือความตกลงระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งเคลื่อนย้ายข้ามแดน ซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ ให้นำวรรค ข มาบังคับใช้โดยอนุโลม
4. ไม่ว่าบทบัญญัติของอนุวรรค 1 จะบัญญัติไว้ประการใด ในกรณีที่มีการนำกลับมาตามข้อ 8 หรือข้อ 9 วรรค 2 (ก) และข้อ 9 วรรค (4) ของอนุสัญญาบทบัญญัติของพิธีสารต้องบังคับใช้จนกว่าของเสียอันตรายและของเสียอื่นจะถูกนำกลับมายังรัฐผู้ส่งออกแรก
5. ไม่มีสิ่งใดในพิธีสารที่จะกระทบในทางใดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือทะเลอาณาเขต และเขตอำนาจและสิทธิในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปตามกฎหมายระหว่างประเทศ
6. ไม่ว่าบทบัญญัติของอนุวรรค 1 จะบัญญัติไว้ประการใด และตามวรรค 2 ของข้อนี้
- (ก) พิธีสารจะไม่มีผลบังคับใช้กับความเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการมีผลบังคับใช้ของพิธีสารต่อภาคีคู่สัญญาที่เกี่ยวข้อง
- (ข) พิธีสารจะมีผลบังคับใช้กับความเสียหายที่เป็นผลมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียที่อยู่ภายใต้ข้อ 1 อนุวรรค 1 (ข) ของอนุสัญญา เฉพาะกรณีของเสียเหล่านั้นได้ถูกแจ้งตามข้อ 3 ของอนุสัญญาโดยรัฐผู้ส่งออก หรือนำเข้า หรือทั้งสอง และความเสียหายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของรัฐ รวมทั้งรัฐผู้ผ่านซึ่งได้กำหนด หรือพิจารณาว่าของเสียเหล่านั้นเป็นอันตราย ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดข้อ 3 ของอนุสัญญา ในกรณีนี้ความรับผิดชอบเด็ดขาดนี้จะถูกปรับใช้ตามข้อ 4 ของพิธีสาร
7. (ก) พิธีสารจะไม่มีผลบังคับใช้กับความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่นและการกำจัดตามความตกลงหรือข้อตกลงทวิภาคี หรือระดับภูมิภาคที่ทำขึ้น และแจ้งตามข้อ 11 ของอนุสัญญา หากว่า
- (1) ความเสียหายเกิดขึ้นในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของภาคีของความตกลงหรือข้อตกลง
- (2) มีระบอบความรับผิดชอบและการชดเชยความเสียหาย ซึ่งมีผลบังคับใช้และบังคับใช้ได้กับความเสียหายที่เป็นผลจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือการกำจัด โดยเป็นไปตามหรือเกินจากวัตถุประสงค์ของพิธีสารด้วยการกำหนดความคุ้มครองระดับสูงต่อบุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหาย

- (3) ภาคิของความตกลงหรือข้อตกลงตามข้อ 11 ที่ได้รับความเสียหายได้มีการแจ้งล่วงหน้าต่อผู้เก็บรักษาเกี่ยวกับการไม่บังคับใช้พิธีสารต่อความเสียหายใดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจแห่งชาติของตน ซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ที่เป็นผลจากการเคลื่อนย้ายหรือการกำจัดตามที่อ้างถึงในอนุวรรคนี้ และ
- (4) ภาคิของความตกลงหรือข้อตกลงตามข้อ 11 ที่ไม่ได้ประกาศว่าพิธีสารมีผลบังคับใช้ได้
- (ข) เพื่อความโปร่งใส ภาคิคู่สัญญาที่ได้แจ้งผู้เก็บรักษาเกี่ยวกับการไม่บังคับใช้พิธีสารจะต้องแจ้งสำนักเลขาธิการถึงระบอบความรับผิดชอบและการชดใช้ที่นำมาบังคับใช้ได้ตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ก) (2) และรวมถึงรายละเอียดของระบอบดังกล่าว สำนักเลขาธิการต้องเสนอรายงานสรุปต่อที่ประชุมภาคิเกี่ยวกับการได้รับแจ้งอย่างสม่ำเสมอ
- (ค) ภายหลังกการแจ้งตามอนุวรรค (ก) (3) ได้กระทำแล้ว การชดใช้สำหรับความเสียหายซึ่งอนุวรรค (ก) (1) บังคับใช้อาจไม่ต้องกระทำภายใต้พิธีสาร
8. การยกเว้นตามวรรค 7 ของข้อนี้ต้องไม่กระทบต่อสิทธิหรือข้อผูกพันใดตามพิธีสารของภาคิคู่สัญญาที่มีได้เป็นภาคิของความตกลงหรือข้อตกลงที่กล่าวถึงข้างต้น และไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของรัฐผู้นำผ่านที่มีได้เป็นภาคิคู่สัญญา
9. ข้อ 3 วรรค 2 ต้องไม่กระทบต่อการบังคับใช้ของข้อ 16 ต่อภาคิคู่สัญญาทั้งปวง

ข้อ 4

ความรับผิดชอบเด็ดขาด

- บุคคลผู้แจ้งตามข้อ 6 ของอนุสัญญาต้องรับผิดชอบในความเสียหายจนกว่าผู้กำจัดจะครอบครองของเสียอันตรายและของเสียอื่นหลังจากนั้นผู้กำจัดจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหาย ในกรณีที่รัฐผู้ส่งออกเป็นผู้แจ้งหรือถ้าไม่ได้มีการแจ้งผู้ส่งออกต้องรับผิดชอบในความเสียหายจนกว่าผู้กำจัดจะครอบครองของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายใต้ข้อ 3 อนุวรรค 5 (ข) ของพิธีสาร ให้นำข้อ 6 วรรค 5 ของอนุสัญญามาบังคับใช้โดยอนุโลม หลังจากนั้น ผู้กำจัดต้องรับผิดชอบในความเสียหาย
- โดยไม่กระทบวรรค 1 ในส่วนที่เกี่ยวข้องของเสียภายใต้ข้อ 1 อนุวรรค 1 (ข) ของอนุสัญญา ซึ่งได้รับการแจ้งว่าเป็นอันตรายโดยรัฐผู้นำเข้าตามข้อ 3 ของอนุสัญญา แต่ไม่ใช่โดยรัฐผู้ส่งออก ผู้นำเข้าจะเป็นผู้รับผิดชอบจนกว่าผู้กำจัดได้ครอบครองของเสีย หากรัฐผู้นำเข้าเป็นผู้แจ้ง หรือหากไม่มีการแจ้งเกิดขึ้น หลังจากนั้นผู้กำจัดจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายนั้น

3. หากของเสียอันตรายและของเสียอื่นถูกนำกลับตามข้อ 8 ของอนุสัญญา บุคคลผู้แจ้งจะเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหาย ตั้งแต่เวลาที่ของเสียอันตรายออกจากสถานที่กำจัด จนกระทั่งของเสียได้ถูกครอบครองโดยผู้ส่งออก หากเป็นในกรณี นั้นหรือโดยผู้กำจัดรายอื่น
4. หากของเสียอันตรายและของเสียอื่นถูกนำกลับตามข้อ 9 อนุวรรค 2 (ก) หรือ ข้อ 9 วรรค 4 ของอนุสัญญาภายใต้ ข้อ 3 ของพิธีสาร บุคคลผู้นำกลับต้องรับผิดชอบในความเสียหายจนกว่าของเสียจะถูกครอบครองโดยผู้ส่งออกหากเป็นไปใน กรณีนั้น หรือโดยผู้กำจัดรายอื่น
5. จะไม่มีความรับผิดชอบต่อนักบุคคลตามที่อ้างถึงในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้หากบุคคลดังกล่าวพิสูจน์ได้ว่าความเสียหาย นั้นเป็น
 - (ก) ผลจากความขัดแย้งทางอาวุธ คีตริ สงครามกลางเมือง หรือการก่อการกบฏ
 - (ข) ผลจากปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ หลีกเลียงไม่ได้ คาดการณ์ไม่ได้ และต้านทานไม่ได้
 - (ค) ผลทั้งปวงซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรการบังคับของหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจที่ซึ่งความเสียหายนั้นเกิดขึ้น หรือ
 - (ง) ผลทั้งปวงซึ่งเกิดจากการกระทำที่มีขอบโดยเจตนาของบุคคลที่สาม หรือบุคคลที่ได้รับความเสียหาย
6. ถ้าบุคคลตั้งแต่สองคนหรือมากกว่าต้องรับผิดชอบข้อนี้ ผู้เรียกร้องมีสิทธิ์ที่จะขอเรียกการชดใช้ความเสียหายทั้งหมด ได้จากบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือจากทั้งหมดที่ต้องรับผิดชอบก็ได้

ข้อ 5

ความรับผิดชอบพื้นฐานความผิด

โดยไม่กระทบข้อ 4 บุคคลใดต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่อนุวัติ อนุสัญญาหรือโดยเจตนามิชอบ ขาดความระมัดระวังหรือกระทำการโดยประมาทหรือการละเว้นการกระทำข้อนี้ต้องไม่ กระทบต่อกฎหมายภายในประเทศของภาคีสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคณงานและตัวแทน

ข้อ 6

มาตรการป้องกัน

1. ภายใต้บังคับทางกฎหมายภายในประเทศ บุคคลใดที่ เป็นผู้ควบคุมดูแลการดำเนินการต่อของเสียอันตรายและของเสียอื่น ณ เวลาที่เกิดเหตุจะต้องใช้มาตรการทุกอย่างเท่าที่ทำได้ เพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นั้น
2. ไม่ว่าบทบัญญัติในพิธีสารบัญญัติไว้เป็นประการใด บุคคลใดซึ่งครอบครองและ/หรือควบคุมของเสียอันตรายและของเสียอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน ซึ่งบุคคลดังกล่าว ได้ทำการอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการในการป้องกันแล้ว บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิดชอบตามพิธีสาร

ข้อ 7

ความเสียหายร่วม

1. ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องมาจากของเสียภายใต้พิธีสารและของเสียอื่นใดที่ไม่อยู่ภายใต้พิธีสาร บุคคลผู้รับผิดชอบจะรับผิดชอบในความเสียหายเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับพิธีสาร ในสัดส่วนความรับผิดชอบจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากของเสียภายใต้พิธีสารเท่านั้น
2. สัดส่วนของความรับผิดชอบจากความเสียหายที่ได้อ้างถึงในวรรค 1 นั้น ให้พิจารณาตามปริมาณและคุณสมบัติของของเสียที่เกี่ยวข้องและประเภทของความเสียหายที่เกิดขึ้น
3. ในกรณีความเสียหายที่ไม่สามารถแบ่งแยกระหว่างส่วนที่เกิดขึ้นจากของเสียที่อยู่ภายใต้พิธีสารและของเสียอื่นที่มีได้อยู่ภายใต้พิธีสาร ความเสียหายทั้งหมดให้ถือว่าเป็นไปตามพิธีสาร

ข้อ 8

สิทธิไล่เบียด

1. ให้บุคคลผู้รับผิดชอบภายใต้พิธีสารมีสิทธิไล่เบียดตามกระบวนการทางกฎหมายของศาลผู้มีอำนาจ
 - (ก) ต่อบุคคลอื่นใดผู้ต้องรับผิดชอบภายใต้พิธีสาร และ
 - (ข) ตามที่กำหนดอย่างชัดเจนในความตกลงระหว่างคู่สัญญา
2. ไม่มีสิ่งใดในพิธีสารที่จะทำให้เสียสิทธิไล่เบียดของบุคคลผู้รับผิดชอบที่มีสิทธิตามกฎหมายของศาลผู้มีอำนาจ

ข้อ 9

การลดความผิด

การชดใช้ความเสียหายอาจได้รับการปฏิเสธหรือไม่เป็นไปตามที่ควร หากบุคคลนั้นได้รับความทุกข์จากความเสียหายหรือบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบตามกฎหมายภายในประเทศตามความผิดของตนที่ได้ก่อหรือมีส่วนร่วมให้เกิดความเสียหายตามแต่กรณี

ข้อ 10

วิธีการปฏิบัติ

1. ภาครัฐคู่สัญญาต้องรับเอามาตรการด้านกฎหมาย ข้อบังคับ และการบริหารที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามพิธีสาร
2. เพื่อความชัดเจน ภาครัฐคู่สัญญาต้องแจ้งสำนักเลขาธิการเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการปฏิบัติตามพิธีสาร รวมทั้งขีดจำกัดของความรับผิดใดที่ระบุตามวรรค 1 ของภาคผนวก ข.
3. บทบัญญัติต่างๆ ของพิธีสารต้องบังคับใช้โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติตามเชื้อชาติ ภูมิภาคหรือถิ่นที่อยู่

ข้อ 11

ความขัดแย้งกับความตกลงอื่นว่าด้วยความรับผิด และการชดใช้ความเสียหาย

เมื่อบทบัญญัติของพิธีสารและบทบัญญัติของความตกลงทวิภาคี พหุภาคี หรือความตกลงในระดับภูมิภาคอื่นใดมีผลบังคับใช้เพื่อการรับผิดชอบและการชดใช้ความเสียหายอันเนื่องมาจากเหตุการณ์เคลื่อนย้ายข้ามแดน ในส่วนเดียวกัน พิธีสารจะไม่มีผลบังคับใช้ โดยความตกลงอื่นนั้นมีผลบังคับระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้อง และความตกลงนั้นได้เปิดให้มีการลงนามแล้วในขณะที่พิธีสารได้มีการลงนาม ถึงแม้ว่าความตกลงดังกล่าวจะได้มีการแก้ไขในภายหลังก็ตาม

ข้อ 12

ข้อจำกัดด้านการเงิน

1. ความรับผิดของบุคคลผู้รับผิดชอบสำหรับความเสียหายที่ตามข้อ 4 ของพิธีสารจะกำหนดอยู่ในภาคผนวก ข. ของพิธีสาร การจำกัดดังกล่าวจะไม่รวมประโยชน์หรือค่าใช้จ่ายของศาลผู้มีอำนาจ
2. ไม่มีการจำกัดวงเงินความรับผิดชอบภายใต้ข้อ 5

ข้อ 13

ข้อจำกัดเวลาความรับผิด

1. การเรียกร้องความเสียหายภายใต้พินัยกรรมจะไม่สามารถทำได้ เว้นแต่จะดำเนินการเรียกร้องภายในสิบปี นับตั้งแต่วันที่เกิดเหตุการณ์ความเสียหาย
2. การเรียกร้องความเสียหายภายใต้พินัยกรรมจะไม่สามารถทำได้ เว้นแต่จะดำเนินการเรียกร้องภายในห้าปี นับตั้งแต่วันที่ผู้เรียกร้องทราบหรือมีเหตุอันควรจะทราบถึงความเสียหาย ทั้งนี้ โดยมีข้อจำกัดของเวลาไม่เกินตามวรรค 1 ของข้อนี้
3. ในกรณีที่เหตุการณ์ประกอบด้วยหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับโดยมีสาเหตุเดียวกัน ข้อจำกัดของเวลาจะนับตั้งแต่วันที่เกิดเหตุการณ์ลำดับสุดท้าย ในกรณีที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อจำกัดของเวลาจะนับตั้งแต่วันสิ้นสุดของเหตุการณ์ต่อเนื่องนั้น

ข้อ 14

การประกันภัยและหลักประกันทางการเงินอื่น

1. บุคคลที่มีความรับผิดภายใต้ข้อ 4 ต้องจัดให้มีการประกันภัย พันธบัตร หรือหลักประกันทางการเงินอื่นที่ได้คุ้มครองต่อความรับผิดดังกล่าวตลอดระยะเวลาของความรับผิด โดยมีจำนวนเงินความคุ้มครองไม่น้อยกว่าขีดจำกัดขั้นต่ำสุดดังระบุในวรรค 2 แห่งภาคผนวก ข รัฐอาจปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้วรรคนี้โดยการแจ้งการประกันตนเอง บทบัญญัติในวรรคนี้ไม่จำกัดการกำหนดให้มีความรับผิดส่วนแรกหรือการร่วมกันจ่ายระหว่างผู้รับประกันภัย แต่ไม่ให้ออกการที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถจ่ายค่าเสียหายส่วนแรกหรือร่วมกันจ่ายในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบมาใช้เป็นข้ออ้างในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหาย
2. สำหรับความรับผิดของผู้แจ้งหรือผู้ส่งออกภายใต้ข้อ 4 วรรค 1 หรือของผู้นำเข้าภายใต้ข้อ 4 วรรค 2 นั้น ให้การประกันภัย พันธบัตร หรือหลักประกันทางการเงินอื่น ที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ มีขึ้นเพื่อการชดเชยความเสียหายเฉพาะความเสียหายที่กล่าวไว้ในข้อ 2 ของพินัยกรรมเท่านั้น
3. เอกสารที่แสดงความคุ้มครองสำหรับความรับผิดของผู้แจ้งหรือผู้ส่งออกภายใต้ข้อ 4 วรรค 1 หรือของผู้นำเข้าภายใต้ข้อ 4 วรรค 2 ของพินัยกรรม ต้องแนบมาพร้อมกับการแจ้งที่อ้างถึงในข้อ 6 ของอนุสัญญา ส่วนหลักฐานแสดงความคุ้มครองสำหรับความรับผิดของผู้กำจัดต้องถูกนำเสนอให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐที่นำเข้านั้นๆ

4. การเรียกร้องใดๆ ภายใต้พิธีสาร อาจกระทำโดยตรงต่อผู้รับประกัน ผู้ออกพันธบัตร หรือผู้ออกหลักประกันทางการเงินอื่น โดยผู้รับประกันภัยหรือผู้ออกหลักประกันทางการเงินอื่นนั้นมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้บุคคลที่มีความรับผิดชอบภายใต้ข้อ 4 เข้ามาในกระบวนการพิจารณา นอกจากนี้ ผู้รับประกันภัยหรือผู้ออกหลักประกันทางการเงินอื่น อาจใช้สิทธิยกข้อต่อสู้เท่าที่บุคคลที่มีความรับผิดชอบภายใต้ข้อ 4 มีสิทธิดังกล่าว
5. ไม่ว่าบทบัญญัติในวรรค 4 จะบัญญัติประการใด ในกรณีที่ภาคีสัญญาประสงค์จะไม่ให้สิทธิในการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยตรงดังที่กล่าวในวรรค 4 ภาคีสัญญาต้องแจ้งต่อผู้เก็บรักษาพิธีสาร ณ เวลาที่ลงนาม ให้สัถยابันหรือรับรองหรือภาคยานุวัติพิธีสารนี้ถึงความประสงค์นั้น และสำนักเลขาธิการต้องเก็บรักษาข้อมูลของภาคีสัญญาซึ่งได้ทำการแจ้งตามวรรคนี้แล้ว

ข้อ 15

กลไกทางการเงิน

1. ในกรณีที่การชดใช้ภายใต้พิธีสารไม่ครอบคลุมมูลค่าความเสียหาย มาตรการเพิ่มเติมหรือสนับสนุนอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการชดใช้ที่เพียงพอและทันทั่วถึง อาจถูกนำมาใช้ได้โดยอาศัยกลไกที่มีอยู่
2. ที่ประชุมภาคีต้องทบทวนความต้องการและความเป็นไปได้ในการพัฒนากลไกที่มีอยู่เดิมหรือจัดหากลไกใหม่ๆ อยู่เสมอ

ข้อ 16

ความรับผิดชอบของรัฐ

พิธีสารจะไม่กระทบต่อสิทธิและข้อผูกพันของภาคีสัญญาภายใต้กฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของรัฐ

วิธีดำเนินการ

ข้อ 17

ศาลผู้มีอำนาจ

1. การเรียกร้องสำหรับการชดใช้ภายใต้พิธีสารอาจถูกนำขึ้นสู่ศาลของภาคีสัญญา ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้
 - (ก) ความเสียหายได้เกิดขึ้น หรือ
 - (ข) มีเหตุการณ์เกิดขึ้น หรือ
 - (ค) จำเลยมีถิ่นที่อยู่ตามปกติหรือมีสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจ
2. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายต้องมั่นใจว่าศาลเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการตามข้อเรียกร้องสำหรับการชดใช้เช่นว่า

ข้อ 18

การฟ้องคดีที่เกี่ยวข้อง

1. ในกรณีที่การฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องถูกนำขึ้นสู่ศาลของต่างภาคีกัน ศาลใดนอกจากศาลแรกที่ได้รับคำฟ้อง ในขณะที่การฟ้องคดียังคงดำเนินอยู่ในชั้นต้น อาจชะลอกระบวนการพิจารณาของตน
2. เมื่อรับคำฟ้องของภาคีใดภาคีหนึ่ง ศาลอาจปฏิเสธการใช้เขตอำนาจของตน หากกฎหมายของศาลนั้น อนุญาตให้มีการรวมการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องและอีกศาลหนึ่งมีเขตอำนาจเหนือการฟ้องร้องทั้งสองคดี
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ถือว่าการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกันเมื่อคดีดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดที่สมควรจะต้องรับฟังและพิจารณาไปร่วมกันเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของคำตัดสินที่ไม่สอดคล้องกันอันเป็นผลจากกระบวนการพิจารณาที่แยกกัน

ข้อ 19

กฎหมายที่บังคับใช้

ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือวิธีพิจารณาใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องซึ่งยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจอันมิได้กำหนดไว้โดยเฉพาะในพิธีสารให้นำกฎหมายของศาลนั้นมาใช้บังคับ ซึ่งรวมถึงกฎเกณฑ์ใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย

ข้อ 20

ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีสารกับกฎหมายแห่งศาลผู้มีอำนาจ

1. ภายใต้บังคับของวรรค 2 ไม่มีบทบัญญัติใดในพิธีสารที่จะถูกตีความไปในทางที่จำกัดหรือทำให้เสื่อมสิทธิของบุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหาย หรือไปในทางที่จำกัดการคุ้มครอง หรือการทำให้สิ่งแวดล้อมคืนสู่สภาพเดิม ตามที่อาจกำหนดในกฎหมายภายในประเทศ
2. ไม่มีการเรียกร้องสำหรับการชดเชยที่อยู่นบนพื้นฐานความรับผิดชอบของผู้แจ้งหรือผู้ส่งออกตามข้อ 4 วรรค 1 หรือผู้นำเข้าตามข้อ 4 วรรค 2 ของพิธีสาร จะกระทำได้นอกเหนือจากที่พิธีสารกำหนด

ข้อ 21

การยอมรับและการบังคับตามคำตัดสิน

1. คำตัดสินใดของศาลที่มีเขตอำนาจตามข้อ 17 ของพิธีสารซึ่งบังคับได้ในรัฐต้นกำเนิดและไม่อยู่ภายใต้บังคับของการทบทวนทั่วไปในรัฐภาคีสัญญาจะได้รับการยอมรับ เมื่อขั้นตอนที่กำหนดในภาคีนั้นได้ปฏิเสธครบถ้วนแล้ว เว้นแต่เมื่อ
 - (ก) คำตัดสินนั้นได้มาโดยกลฉ้อฉล
 - (ข) ผู้ถูกฟ้องมิได้รับการแจ้งอย่างสมเหตุสมผลและไม่มีโอกาสตามควรในการต่อสู้คดีของตน
 - (ค) คำตัดสินนั้นไม่สอดคล้องกับคำตัดสินก่อนหน้าที่ออกไป ภาคีสัญญาอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุแห่งการกระทำเดียวกันและคู่กรณีเดียวกัน
 - (ง) คำตัดสินนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะของภาคีสัญญา

2. คำตัดสินที่ได้รับการยอมรับภายใต้ วรรค 1 ของข้อนี้ให้ถือว่าให้บังคับได้ในประเทศภาคีสัญญา เมื่อขั้นตอนที่กำหนดในภาคีนั้นได้ปฏิบัติครบถ้วนแล้ว
3. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ต้องไม่บังคับใช้ระหว่างภาคีสัญญาซึ่งเป็นภาคีความตกลง หรือข้อตกลงนั้นมีผลใช้บังคับว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำตัดสิน จะได้รับการยอมรับและบังคับตามอยู่แล้ว

ข้อ 22

ความสัมพันธ์ของพิธีสารกับอนุสัญญาบาเซล

เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพิธีสาร บทบัญญัติของอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารของอนุสัญญาจะบังคับใช้กับพิธีสารด้วย

ข้อ 23

การแก้ไขภาคผนวก ข

1. ที่ประชุมใหญ่ภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซล ในการประชุมครั้งที่หก อาจแก้ไขวรรค 2 ของภาคผนวก ข ตามขั้นตอนที่กำหนดในข้อ 18 ของอนุสัญญาบาเซล
2. การแก้ไขเช่นว่า อาจทำได้ก่อนที่พิธีสารจะมีผลใช้บังคับ

ปัจฉิมบท

ข้อ 24

การประชุมภาคี

1. โดยการนี้ ที่ประชุมภาคีจะถูกจัดตั้งขึ้น สำนักเลขาธิการต้องจัดการประชุมภาคีครั้งแรก ร่วมกับการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญาบาเซล หลังจากพิธีสารมีผลใช้บังคับ

2. การประชุมสามัญภาคีครั้งต่อไปต้องถูกจัดขึ้นร่วมกับการประชุมของที่ประชุมใหญ่ภาคีอนุสัญญา เว้นแต่ที่ประชุมภาคีเห็นเป็นอย่างอื่น การประชุมวิสามัญของภาคีต้องถูกจัดขึ้นในเวลาอื่นตามที่ประชุมอาจเห็นสมควรว่าจำเป็นหรือตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีคู่สัญญาใด โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามภายในเวลาหกเดือน หลังจากที่ภาคีได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการให้ทราบถึงคำร้องขอดังกล่าว
3. ในการประชุมครั้งแรกภาคีคู่สัญญาต้องรับเอาระเบียบข้อบังคับการประชุมของที่ประชุมภาคีโดยฉันทามติ รวมทั้งกฎทางการเงิน
4. อำนาจหน้าที่ของที่ประชุมภาคี
 - (ก) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสาร
 - (ข) ในกรณีที่จำเป็น จัดให้มีการรายงานและจัดทำแนวทางและขั้นตอนสำหรับการรายงานเช่นว่า
 - (ค) ในกรณีที่จำเป็น พิจารณาและรับเอาข้อเสนอเพื่อการแก้ไขพิธีสารหรือภาคผนวกใดและเพื่อภาคผนวกใหม่ และ
 - (ง) พิจารณาและดำเนินการเพิ่มเติมที่กำหนดเพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสาร

ข้อ 25

สำนักเลขาธิการ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสาร สำนักเลขาธิการต้อง
 - (ก) จัดและให้บริการต่างๆ แก่การประชุมภาคีตามที่กำหนดในข้อ 24
 - (ข) เตรียมรายงานรวมทั้งข้อมูลด้านการเงินเกี่ยวกับกิจกรรมซึ่งตนได้ปฏิบัติตามหน้าที่ภายใต้พิธีสารและนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมภาคี
 - (ค) ประกันว่ามีการประสานงานที่จำเป็นกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำข้อตกลงด้านการบริหารและ ด้านสัญญาตามที่อาจกำหนดเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (ง) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายแห่งชาติและบทบัญญัติด้านการบริหารของภาคีคู่สัญญาในการปฏิบัติตามพิธีสาร

- (จ) ร่วมมือกับภาคีคู่สัญญาและหน่วยงานและองค์กรระหว่างประเทศที่มีอำนาจและเกี่ยวข้องในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือโดยเร็วแก่รัฐเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้น
 - (ฉ) สนับสนุนประเทศที่มีใช้ภาคี ในการเข้าร่วมประชุมภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์และเพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของพิธีสาร และ
 - (ช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใด เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งประสงค์ของพิธีสารนี้ ตามที่ที่ประชุมภาคีอาจมอบหมาย
2. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการจะต้องได้รับการดำเนินการโดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซล

ข้อ 26

การลงนาม

พิธีสารจะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐ และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่เป็นภาคีอนุสัญญาบาเซล ณ กรุงเบิร์น ที่กระทรวงการต่างประเทศของสวิตเซอร์แลนด์ ตั้งแต่วันที่ 6 ถึง 17 มีนาคม พ.ศ.2543 (ค.ศ.2000) และที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ค.ศ.2000 ถึง 10 ธันวาคม พ.ศ.2543 (ค.ศ.2000)

ข้อ 27

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การยืนยัน หรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ

1. พิธีสารจะต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐ และได้รับการยืนยันหรือการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค สัตยาบัน สารการยอมรับ สารการยืนยัน หรือสารการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. องค์การใดก็ตามอ้างถึง ในวรรค 1 ของข้อนี้ ซึ่งเข้าเป็นภาคีคู่สัญญาโดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นภาคี คู่สัญญาต้องผูกพันโดยพันธกรณีทั้งปวงภายใต้พิธีสารในกรณีขององค์การเช่นว่าซึ่งมีรัฐสมาชิกรัฐหนึ่งหรือมากกว่าของตนเป็นภาคีคู่สัญญา องค์การและรัฐสมาชิกของตนต้องตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้พิธีสาร ในกรณีเช่นว่าองค์การและรัฐสมาชิกจะไม่มีสิทธิภายใต้พิธีสารในเวลาเดียวกัน
3. ในสารให้คำยืนยันหรือความเห็นชอบอย่างเป็นทางการของตน องค์การตามข้ออ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ต้องประกาศขอบเขตอำนาจตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดโดยพิธีสาร องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งผู้เก็บรักษาด้วยว่าผู้ใดจะแจ้งให้ภาคีคู่สัญญาทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในเรื่องขอบเขตอำนาจของตนด้วย

ข้อ 28

ภาคยานุวัติ

1. พิธีสารต้องเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐและโดยองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่เป็นภาคีอนุสัญญาบาเซลซึ่งไม่ได้ลงนามในพิธีสาร ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา
2. ในภาคยานุวัติสารขององค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ต้องประกาศขอบเขตอำนาจของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดโดยพิธีสาร องค์การเหล่านี้ต้องแจ้งผู้เก็บรักษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดในขอบเขตอำนาจของตน
3. บทบัญญัติของข้อ 27 วรรค 2 ต้องใช้บังคับกับองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ซึ่งภาคยานุวัติพิธีสาร

ข้อ 29

การมีผลใช้บังคับ

1. พิธีสารจะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบ หลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการ สารการให้ความเห็นชอบหรือ ภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ยี่สิบ
2. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ซึ่งได้ให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบ หรือยืนยันอย่างเป็นทางการพิธีสาร หรือที่ภาคยานุวัติภายหลังจากวันที่ได้มีการมอบสัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ยี่สิบ พิธีสารจะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่รัฐหรือองค์การร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคเช่นว่า ได้มอบให้สัตยาบันสาร สารการยอมรับ สารการให้ความเห็นชอบ สารการยืนยันอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติสาร
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ สารใดที่ได้มอบโดยองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระดับภูมิภาค ต้องไม่นับรวมเพิ่มเติมจากสารที่ได้มอบโดยรัฐสมาชิกขององค์การเช่นว่า

ข้อ 30

ข้อสงวนและคำแถลง

1. ข้อสงวนหรือข้อยกเว้นต่อพิธีสารนี้ไม่อาจทำได้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสาร การแจ้งตามข้อ 3 วรรค 1 ข้อ 3 วรรค 6 หรือข้อ 14 วรรค 5 จะไม่ถือเป็นข้อสงวนหรือข้อยกเว้น
2. วรรค 1 ของข้อนี้ไม่ห้ามรัฐหรือองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในขณะที่ลงนามให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ ยินยอมอย่างเป็นทางการหรือภาคยานุวัติพิธีสารในการทำคำประกาศหรือคำแถลงไม่ว่าจะใช้ข้อความหรือ เรียกชื่ออย่างไรก็ตามโดยมุ่งในบรรดาสิ่งทั้งหลายที่จะทำให้กฎหมายและข้อบังคับของตน สอดคล้องกับบทบัญญัติของพิธีสาร โดยมีเงื่อนไขว่าคำประกาศหรือคำแถลงเช่นว่า จะต้องไม่มีความหมายให้ตัดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขผลทางกฎหมายของบทบัญญัติของพิธีสารที่ใช้บังคับกับรัฐหรือองค์การนั้น

ข้อ 31

การถอนตัว

1. ไม่ว่าเวลาใดภายหลังจากสามปี นับแต่วันที่พิธีสารมีผลบังคับแก่ภาคีสถูสัญญา ภาคีสถูสัญญานั้นอาจถอนตัวจากพิธีสารได้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา
2. การถอนตัวให้มีผลภายในหนึ่งปีหลังจากที่ผู้เก็บรักษาได้รับแจ้งหรือในวันที่หลังจากนั้นตามที่ระบุไว้ในคำแจ้ง

ข้อ 32

ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการสหประชาชาติเป็นผู้เก็บรักษาพิธีสาร

ข้อ 33

ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับตัวบทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปนของพิธีสารมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน

ภาคผนวก ก

รายชื่อของรัฐที่ถูกนำผ่านแดน
ตามที่อ้างถึงในข้อ 3 อนุวรรค 3 (ง)

1. แอนติกาและบาร์บูดา
2. บาฮามาส
3. บาร์เรน
4. บาร์เบโดส
5. เคปเวิร์ด
6. คอโมรอส
7. หมู่เกาะคุก
8. คิวบา
9. ไชปรัส
10. โดมินิกา
11. สาธารณรัฐโดมินิกัน
12. ฟิจิ
13. เกรเนดา
14. เฮติ
15. จาเมกา
16. คิริบาส
17. มัลดีฟส์
18. มอลตา
19. หมู่เกาะมาร์แชลล์
20. มอริเชียส
21. ไมโครนีเชีย
22. นาอูรู
23. เนเธอร์แลนด์ ในนามของ อารูบา
และเนเธอร์แลนด์ แอนทิลลิส
24. นิวซีแลนด์ ในนามของ โตเกลา
25. นีอูเอ
26. ปาเลา
27. ปาปัวนิวกินี
28. ซามัว
29. ซัวตเมและปรินซิเป
30. เซเชลล์
31. สิงคโปร์
32. หมู่เกาะโซโลมอน
33. เซนต์ลูเชีย
34. เซนต์คิตส์และเนวิส
35. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์
36. ดองกา
37. ตรินิแดดและโตเบโก
38. ตูวาลู
39. วานูอาตู

1. ขีดจำกัดด้านการเงินสำหรับความรับผิดภายใต้ข้อ 4 ของพิธีสารต้องได้รับการกำหนดโดยกฎหมายภายในประเทศ
2. ขีดจำกัดของความรับผิดชอบ
 - (ก) สำหรับผู้แจ้ง ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต่อหนึ่งเหตุการณ์ ต้องไม่น้อยกว่า
 - (1) 1 ล้านหน่วยของเงิน สำหรับการขนส่งจนถึง 5 ตัน
 - (2) 2 ล้านหน่วยของเงิน สำหรับการขนส่งเกิน 5 ตัน จนถึง 25 ตัน
 - (3) 4 ล้านหน่วยของเงิน สำหรับการขนส่งเกิน 25 ตัน จนถึง 50 ตัน
 - (4) 6 ล้านหน่วยของเงิน สำหรับการขนส่งเกิน 50 ตัน จนถึง 1,000 ตัน
 - (5) 10 ล้านหน่วยของเงิน สำหรับการขนส่งเกิน 1,000 ตัน จนถึง 10,000 ตัน
 - (6) ส่วนเพิ่มอีก 1,000 หน่วยของเงิน สำหรับจำนวนแต่ละตันที่เพิ่มขึ้น จนถึงขั้นสูงสุด คือ 30 ล้านหน่วยของเงิน
 - (ข) สำหรับผู้กำจัดต่อหนึ่งเหตุการณ์ ต้องไม่น้อยกว่า 2 ล้านหน่วยของเงิน

จำนวนที่อ้างถึงในวรรค 2 ต้องได้รับการทบทวนโดยภาคีสัญญาอย่างสม่ำเสมอ โดยคำนึงถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมจากการเคลื่อนย้ายของของเสียอันตรายและของเสียอื่น การกำจัด และการใช้ประโยชน์ รวมถึง สภาพ ปริมาณ และคุณสมบัติอันตรายของของเสียเหล่านั้น

ศูนย์ประสานงาน (Focal Point)

กรมควบคุมมลพิษ

Pollution Control Department

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

92 Soi Phahonyothin 7, Phahonyothin Rd., Phayathai, Bangkok 10400, Thailand

Phone : 0-2298-2436-8 Fax : 0-2298-2427

E-mail : hazwaste@pcd.go.th

หน่วยงานผู้มีอำนาจ (Competent Authority)

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

Department of Industrial Works

75/6 ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

75/6 Rama VI Rd., Rajthevee, Bangkok 10400, Thailand

Phone : 0-2202-4228 Fax : 0-2202-4015

E-mail : basel@narai.diw.go.th

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กรมควบคุมมลพิษ

Pollution Control Department

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

92 Soi Phahonyothin 7, Phahonyothin Rd., Phayethai, Bangkok 10400, Thailand

Phone : 0-2298-2436-38 Fax : 0-2298-2427

E-mail : hazwast@pcd.go.th

Website : www.pcd.go.th/info_serv/haz_base1.htm